

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198259

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—391—29-4-72—10,00/-

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K84 / S53N Accession No. K 3264

Author స్వద్వానంద శ్రీయరు, Bh.

Title నృత్య శ్రీచక్కన్ కెమురు. 1947.

This book should be returned on or before the date last marked below.

--	--	--	--

ప్రతిభా గ్రంథమాలా, ధారవాడ. (బిడిముక్కు १)

నాళిన భారతీయ తరువారు

లేఖకరు:

తీర్థ భట్టికాళ సదానందరాయరు, ముంబాయి.

అనువాదకరు:

తీర్థ బి. నెంకటేశ శాస్త్రగళు.

నవెంబర్
१९५२

బెల్లి
ఒండు రూపాయి

ಶ್ರೀಕಾಶಿರು:

ಭಾಲಜಂದ್ರ, ಫಾನೇಚರೆ,
ಸಮಾಜ ಪ್ರಸ್ತಾವಾಲಯ,
ಧಾರವಾಡ.

ಪ್ರತಿಭಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಧಾರವಾಡ

ಸಂಪಾದಕರು: ಭಾಲಜಂದ್ರ ಫಾನೇಚರೆ.

ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದ್ರ (ಅಂಚೆ ರಚಿಸ್ತರು ಸೇರಿ) ಇರ್ಲಾ. ಮಾತ್ರ
ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇನ್ನಿರು ರೂ. ಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು
ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಜನೀವರಿ, ಎಪ್ರಿಲ್, ಜುಲೈ, ಅಕ್ಟೋಬರ ಮೊದಲನೇ
ತಾರೀಖಿಗೆ-ಸರತಿಗೆ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಸಲ
ರವಾನಿಸಲಾಗುತ್ತೇ. (ಜನೀವರಿ ಇಂಳಿ-ಜನೀ ವರ್ಷಾರಂಭ)

ಇದನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರಲಿವೆ!

ಮುಗಿಲ ಮಲ್ಲಿಗೆ (ಪುರಾಣಕರ ಕಾದಂಬರಿ) ೨-೮-೦

ಬಾಯಬಂಡಾಯ (ಬೇಂದ್ರೆ-ನಾಟಕ) ೧-೮-೦

ಕೊಲ್ಲಂಬ (ಶ್ರೀ. ಗುಡ್ಡಪ್ಪ ಹೋಸಮನಿ) ೧-೮-೦

ಪುನಮಿಲನ (ಶ್ರೀ. ವಾಡೀದ)

ಸರೋಚಾ (ಮಿಜೆ ಅಣ್ಣಾರಾಯರ ಕಾದಂಬರಿ)

ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ

ಮುದ್ರಕರು:

ಜಿ. ಆರ್. ಪಂಡಿತ
ಕೇಳಕರ ಸ್ವಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೈಸ
ಧಾರವಾಡ.

೪ ಯುವಕರ ಅಭಿಲಾಷೆ.

ಪ್ರಪಂಚವು ಒಂದು ಹೊಸ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ತರುಣರು ಒಂದು ನವೀನ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಎದುರುಸೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ, ಹಳೆಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಬುಡುವುಟ್ಟಿನಾಶವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋಷಣೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ, ತಾಟಸ್ಥ್ಯದಿಂದಲೂ, ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ದೂರದೂರವೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅವರೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷವೆಂದೂ, ಅವರ ತಾಟಸ್ಥ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ಸೋಮಾರಿತನವೆಂದೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೋಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಾಗ್ನಿತರು. ಆದರೆ ಅವರು ಉಹಾಪ್ರಪಂಚದ ವೀರನಾಡಗಳನ್ನೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹರಿಟಿ ಹೊಡಿಯುವ ವೃದ್ಧರ ಪೂಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ತ್ವಜಿಸಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೇರಹೊರೆ ಯುವಕರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವೋಸಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರತಿಫಲಹೊಂದು ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದರೆ ಅಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತ್ವ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “ವೆನ್ನೊಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿನ್” ಶುಚ್ಚವಾದ ಮೂಂಟಿ ಹೊತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರು ಎಂದರ್ಥವಾದರೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಜಾಸತ್ತ್ವಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಪೀಠಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದೊರೆಯುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ವೋಸದು ನ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ, ಪ್ರಚಾರಕರೂ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕೀಳುದಜ್ಞರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ಆರಚಕೊಳ್ಳುವ ವತ್ತಿಕೊಂಡ್ಯಾಮಿಗಳೂ ಕೂಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸುವವರೂ ಹೊದಲಾದವರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡ ತ್ತಾರೆ. ಸೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಭಾವ ಜನ್ಮವಾಗಿ ಫಲದಾಯಕವಾಗಿಯೂ, ಕಲಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

విషయానుక్రమణికే

మున్నది

లేఖన మొదలుమాతు

१. పీరికే

౨. కేళికే అధవా ఫోషణే

౩. ఇందు మత్తు ముందు

౪. హళ్ళియ యువక

౫. మతధమ్ మత్తు ఒణయేమై

౬. నాగరిక యువక

౭. మని మత్తు సమాజ

౮. రాష్ట్రాయ స్వావరతె

౯. విద్యాభ్యాస

౧౦. భవిష్యద భరవసే

౧౧. అనంతరోక్తి

౧౨. అనుబంధగళు

(అ) వక్తుసామధ్యమ్

(ఆ) సంఘసామధ్యమ్

(ఇ) ప్రి. ఆగరవాలారవర కాయమ్క్రమ

(ఈ) మదాత్మాజీయవర కాయమ్క్రమ

(లు) భారతీయ స్వతంత్ర్య సంస్థ.

ವರುನ್ನದಿ.

ಡಾ. ಬಿ. ಪಟ್ಟಾಭಿಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ.

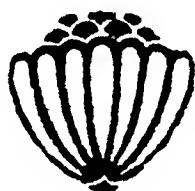
ತಾರುಣ್ಯ ಮತ್ತು ವಾರ್ಥಕ್ಯಗಳು ಅವು ತೋರುವ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಧ್ರುವಗಳಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಅವು ವರಾನಸವಚೀವನದ ವೃತ್ತವನ್ನು ಪ್ರಣಾಗೋಳಿಸುವ ಎರಡು ಭಾಗಗಳು; ವರಾನಸನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನಾನಾಹಂತಗಳು. ನಿತ್ಯತೆಯ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ನೀರ ಸ್ನೇರಿಯುವ ಜೀವನ ಪ್ರವಾಹದ ಆಷ್ಟೇಂತಗಳನ್ನು ಇವು ಹೊಲುತ್ತವೆ. ನದಿಯ ಮೂಲದಂತೆ, ಹರೆಯದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾನನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಯ ಬುಗ್ಗೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿ, ಪೂಣಾಪ್ರವಾಹದೊಡನೆ ಹರಿಯ, ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಬೆಟ್ಟೆ-ಗುಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಕೊರಿಯ, ಕಾಡು ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ ಹೊಂದಿ ಸಾವಕಾಶ ವಾಗಿ ಹರಿಸುವ ನದಿಯಂತೆ, ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಆಂತರಿಕ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅಗಲವಾಗಿಯೂ, ಆಳವಾಗಿಯೂ, ಸಾವಕಾಶವಾಗಿಯೂ, ಶಾಂತವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಣಾವಾಗಿಯೂ ಅಗಾಧವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು, ಅನಂತರ ಪೃಥ್ವೀಯನ್ನಾವರಿಸಿರುವ ಶಾಶ್ವತ ಜಲದೊಡನೆ ನಿಳಿತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣರೈಯಾಗುತ್ತವೆ. ಇವು ಕ್ರಮೇಣ ಆವಿಯಾಗಿ ಗೀಣ್ಯ, ಕಾಲನಲ್ಲಿ ಆಕಾಶನಲ್ಲಿ ಕಾಣಾವ ಮೇಘಗಳಾಗಿ ಪರಿಷಾಸಿ ನುಳಿ ಮನ್ಯ ಸುರಿ ಮಾನವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಂತ್ರೇಷ್ಟವಾಗಿ ಫಲಪುಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಪುನಃ ನದಿಯಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ; ವಾರ್ಥಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿ: ಯೋವನವು ಕಾಲ್ಪನಿಕ, ವಾರ್ಥಕ್ಯವಾಸ್ತವಿಕ; ಯೋವನವು ಮನಃ ಕಲ್ಪಿತ, ವೃದ್ಧಾಷ್ಟಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ. ಯೋವನವು ಆತುರ ವಾರ್ಥಕ್ಯ ಶಾಂತ. ಆದರೂ ತಾರುಣ್ಯದ ಸ್ವಾತಿತ್ಯೂ ದುಡುಕುತ್ತನಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುವ ಮತ್ತು ವಾರ್ಥಕ್ಯದ ವೀಚಸಂಜ್ಞಾತ್ವ ಡಂಚಲತೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಿಸುವ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸ

ಬಹುದು. ಅದರಂತೆ ಯೋವನದ ಉತ್ತರತೆಯು ತಾಳೈಗೆಡಬಹುದು; ವಾರ್ಥಕ್ಯದ ಶಾಂತತೆಯು ಜಡತ್ವಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಬಹುದು. ಯೋವನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದರ ಫಲಿತವೇ ವಾರ್ಥಕ್ಯ. ಉಳಿದುದನ್ನು ಪುನಃ ಶೋಧಿಸಿ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಭೂತ ಕಾಲದಿಂದ ವರ್ತಮಾನವೇ ಹುಟ್ಟಿದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತದ ಉತ್ತಾಪಭರಿತ ಕಾಲವೇ ಎಂಬನ್ನು. ವರ್ತಮಾನ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯತ್ವಗಳು ನಿತ್ಯತೆಯ ಜೀವನ್ ಎಂಬೆಂದು ನಿಲ್ದಾಣಗಳಾಗಿವೆ. ಭೂತವು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿಡಗಿದೆ. ವರ್ತಮಾನವು ಭವಿಷ್ಯದ ಆಗಮನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನ್ ಎಂಬೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಭೂತದಿಂದ ಹೊರಟು, ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ಭವಿಷ್ಯತ್ವನ್ನು ಸೇರುವುದು. ಇದು ಸದಾ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಚಕ್ರ. ಅಧವಾ ಬೆಳವಣಿಗೂ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಸಾಧಕವಾಗಬಹುದಾದ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಸುರುಳಿ. ಭೂತವೇ ಜೀವನ್ ಚಿತ್ರದಹಿನ್ನೇ; ವರ್ತಮಾನವೇ ಚಿತ್ರ; ಭವಿಷ್ಯತ್ತೇ ರಂಗಸ್ಥಳ; ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ವಿಶ್ವನಿದ್ಯಾಲಭದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಥಕ್ಯವೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಮಹಾಪದ್ರಿ; ತಾರುಣ್ಯವೇ ಆನತಿಕ್ರಮಣೀಯವಾದ ಜೀವನದ ವರ್ಣವಾಲೆ ಯುವಕನ ಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರಯಾಸಗಳು ವಾರ್ಥಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯಲ್ಲಿದ ಹರೆಇವು ವ್ಯಧಿ; ಪ್ರಾಯರಹಿತವಾದ ವಾರ್ಥಕ್ಯಗಳು ಗೊಡ್ಡುತ್ತನೆಂತೆ. ಕೌಮಾರ, ಯೋವನ ಮತ್ತು ವಾರ್ಥಕ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ರತ್ನದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮುಖಗಳು. ಒಂದೇ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಂಡಲದ ನಾನಾ ಕಿರಣಗಳು; ಒಂದೇ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿನಿಧ ಬಣ್ಣಗಳು; ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವನ್ ಶ್ರೀಕೋಣದ ಮೂರು ಬಾಹುಗಳಸ್ಥಿ ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವುದೇ ಈಗಣ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ನದಿಯು ಹೊಸ ಪ್ರವಾಹದ ಮರಳು ಕಣಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ದ್ವಿಪಂಗಳಾಗಿ, ಅನಂತರ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಹೊಗಿ, ಪುನಃ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣರೆಯಾದರೂ, ಹೇಗೆ ನಾಶವಾಗದೆ ಸದಾ ಇರುವುದೋ ಹಾಗೆ ಜೀವನ್ ಶ್ರೀಕೋನದ ಮೂರು ಬಾಹುಗಳು ಜೀವಮಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಏಕೈಕವಾದ ಮತ್ತು ನಿಭಿನ್ನವಾದ ಮೂರು ಹಂತಗಳು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತರುಣರು ವೃದ್ಧರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು; ವೃದ್ಧರು ತರುಣರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು. ಹಾಗೂ ಯುವಕರು ತಾವು ಸರ್ವಜ್ಞರಿಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ವೃದ್ಧರೂ ಕೂಡಾ ತಾವು ಆಶ್ರಯದಾತರಿಂಬ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಕೌಮಾರ ತಾರುಣ್ಯ ಮತ್ತು ವಾರ್ಧಕ್ಯಗಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಭೀಮಾಗ, ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳೊಂಬ ಆಶ್ರಮಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂದಭಾನುಸಾರವಾಗಿಯೂ, ಇವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಲಾರದ ಬಾಳು ಶಿಕ್ಷಣರಹಿತವಾದದ್ವಾರಾ, ವೃವಸ್ತಾಹಿನವಾದದ್ವಾರಾ, ನಿಷ್ಠಾಯೋಚನವಾದದ್ವಾರಾ, ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಜೀವನವು ಸುಶೀಕ್ಷಿತವೂ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವೂ, ಫಲಕಾರಿಯೂ, ಉಗಿ ಕೌನ್ಸಾರ್ಕ್ಯಾಡ ಭವಿಕ್ಯಾಪ್ ಯೋವನದ ಪ್ರಯಾಸ ಸುತ್ತು ಹೊರಾಟಿಗಳಿಗೂ, ವಾರ್ಧಕ್ಯವ ತ್ವಾಗ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳಿಗೂ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ಯೋಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೌನ್ಸಾರ್ಕ್ಯಾಪ್ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯನ್ನೂ ಯೋಸನವ ವಿಚಾರ ಪರತೆಯನ್ನೂ, ವಾರ್ಧಕ್ಯವು ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಮತ್ತು ವಾತಾವರಣ ಒಂದು ಕಡೆ; ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ; ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಆಷ್ಟೇರು ದಿಂದ ಬಾಡಿರುವ ವರಷ್ಯರ ಸಂಘರ್ಷಣಾಗಳು, ಇವುಗಳಿಂದುಂಟಾದ ಕರಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಯುವಕನ ಮುಂದಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದೂ ಈ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತವಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇರೂರಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹರಡಿರುವ ಜಾತಿಮತಗಳ ದುರಾಗಳ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತಗಳಿಂಬೇರಡನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ ಜೀವಿಸುವುದೂ, ಭಾರತೀಯ ತರುಣರ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಿರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದೇ ಎರಡನೇ ಕರ್ತವ್ಯ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಅಂತರ್ಭಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಕೆಲವರು

ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತರುಣರ ಪ್ರಗತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳ; ಇದನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಮತಗಳು ದೃಷ್ಟಿಪಥವನ್ನು ಸಂಕುಚಿಸಿ ನೋಟವನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅಪ್ರಾಪ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅನಿದಿಷ್ಟವಾದ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯು ತಿರುಳಿಲ್ಲದ ಕೇವಲ ವಾಗಾಡಂಬರವಾಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಮತಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ; ಸಮತಾವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ; ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯ ಹಾದು ಹೋಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತು ಅವುಗಳ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಚನೆಗಳೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತು ಮುಂದುವರಿಯುವುದೇ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿದಿಷ್ಟವಾದ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ತೋಡಗಬೇಕು.

ಆಂತರಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

“ಆದರೆ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪು ಲಭಿಸುವ ವರೀಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಗಳ ಬಹುಭಾಗವು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಭಾರತದ ಭಾವೀ ಸಮಾಜನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತದ ಭೂತಲದಲ್ಲಿಯೇ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.” ಎಂಬುದಾಗಿ ವಂಗೀಯ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಜಾದ ಬೀಣಾದಾಸ್ ಎಂಬಾಕೆಯು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪೂರ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದಾಗ್ಯ ನಾವು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾನತೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವವರೀಗೂ, ಸ್ವಾಸಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹಂಟ್ಯುವ ವರೀಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಲೇ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ನಿಸುಪುದಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಹಜ ಗುಣಗಳ ಮೂಲಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಳ್ಳಿಕೆ ಸೌತೀಲ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿನ ನಾನಾ ಶಕ್ತಿಸುಧಾರಣೆಗಳು ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಂದೋಲನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡ್ಡ ಹೊಸರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಿವೆ. ತಂಡೋಪ ತಂಡ ಜನರನ್ನು ನಿಸ್ಪಾತಾಯಿದ ಜಡತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಸೀಲಿಸಿದರೆ, ಆದ್ವಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಮವಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತದೆ.

ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಪ್ರಬಂಧದ ಹೊರೆಯು ಶೋಕಗೀತದ ಪಠ್ವನಿಯಾಗಲು ಅಹಂವಾಗಿರಬಹುದು. ವಾಚಕರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲಿ; ನಾನು ಎಂದೆಗುಂದಿದವನಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಿತ್ತು ಕೋಶದ ದುವ್ಯಾಂಧಿಯಿಂದ ನರಭುತ್ತಿರುವವನಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಜ ಅಸಂತ್ಪ್ರಮಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನುಷ್ಯನೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೂ ಸಹ ಮಾನವೀಯತೆಯು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಹಸಗಳ ಭವಿತವ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಥವಾದ ನಾಬಿಕೋನೂ, ದೃಢವಾದ ಭರವಸೆಯೂ ನನಗುಂಟು.

ಇತರ ಎಲ್ಲರಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಯಶಃ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿನ ಸ್ವಂತುಗವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸುಲಭೋಪಾಯಗಳೂ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಮಾರ್ಗಗಳೂ, ಸಾರ್ಥಕ ತುಂಬಾ ಚೀಸರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಕಹಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ನನ್ನೀ ಪ್ರಬಂಧದ ವಸ್ತು ಆವಿಭೂತವಾಗಿಂರಾವರೂ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಜ್ವಲವಾದದ್ದು. ಜನತೆಯ ಮನೋಭಾವಗಳ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ವರ್ಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಮಾಲೋಚನೆಯು ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯೇ ಹೊರತು ಇತಿಹಾಸವಲ್ಲ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಯುವಕನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿಸುವ ಬಗೆಂಗೇರಾವಾಮಾಜಿಕ ಆಂತರಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ವಿಭಜಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ತರುಣರ ಚೆಳುವಡಿಗಳ ಪ್ರಗತಿಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ವಾದದ ಫೋಷನೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ್ಣು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ತರುಣರ ಚೆಳುವಡಿ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಶಾಲ ವ್ಯಾಪನೆಗಳೇ ಮುಂದಿನ ಸಮಾಲೋಚನೆಗೆ ವಸ್ತುಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ನನ್ನ ಅನೇಕ ಏತ್ರರ ಹೃತ್ಯುವರ್ವಕವಾದ ಸಹಾಯಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ನೀಡಿದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅಸ್ತಿಸಿದರೆ ಅವರು ಅನ್ಯಧಾ ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ನಾಳಿನ ಭಾರತೀಯ ತರುಣರು

ಂ. ಹೀರಿಕೆ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳ್ಲೂ ತರುಣರು ಮತ್ತು ತರುಣಿಯರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚುಗಿ ಜವಾಬ್ದಿಗಳನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜನಾಂಗದ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಿಕರ ಉತ್ಸಾಹ, ಶೈಶವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕಿದ್ದಿ ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯ ಮೇಲ್ಪುಂಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚೈನ್, ರಷ್ಯಾ, ಚವಾನ್, ಷಾಜಿಪ್ಪ್, ಟರ್ಕಿ ಇವು ಒಂದುಜನಾಂಗದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯರೆ ಆ ಜನಾಂಗದ ತರುಣರು ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಪಾತ್ರವೆಷ್ಟಿರ ಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾದ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚೈನಾದೇಶದ ತರುಣರು ಅದರಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಶತಮಾನದ ವೊದಲನೆ ಎರಡು ದಶಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎರಡು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಚೆಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದರು. ಈ ಎರಡು ಚೆಳುವಳಿಗಳಾವುವೆಂದರೆ:— ಗಣಾಜರಲ್ಲಿ ಅಧೀಕ್ಷಿತ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಹೂಡಿದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ತನ್ನ ನೇರಿಯವರಾದ ಜಪಾನೀಯರ ದಬ್ಬಳಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಹೂಡಿದುದು. ಅವರು ಈ ಚೆಳುವಳಿಗಳ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಮುಖಂಡರಿಂದಲೂ ಕಿರುತ್ತಿಕೊಂಡರು. ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ “ಕೋಮ್” ಸೋ ಮೋಲ್ನ್”, “ಪಯೋಸಿಯರ್ನ್” ವೊದಲಾದ ತರುಣರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಶಾಮೀಕ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಮಾರ್ಗ ಇವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ್ಯಶಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಾವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯುವಕ ಚೆಳುವಳಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಅಂಶವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಧಿ ತರುಣನೂ ಪಡೆಯುವುದು ತನ್ನ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತರುಣರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಂತಹ ಅಧೀನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಕೀಯ ದಬ್ಬಳಿಕೆಯು ಸಂಕೋಲಿಗಳನ್ನು ಕಿರೋಗ್ಲೊಚೀಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಭಾರವು ಯುವಕರ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿಡ್ಡಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಷಂತಿ ಭಾರತೀಯ ತರುಣರು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಿರುವುದು ದೊಭಾಗ್ಯವೇ ಸರಿ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಸ್. ಎಂ. ಮುಖಜೀಯವರು ಈ ಬಗೆಯ ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ತರುಣರ ಚೆಳುವಳಿಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡದಿರುವುದೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಹುತ್ವಾರ್ಥಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರಗತಿ, ಸೋವಿಯಟ್ ರಷ್ಯಾ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡುವಿಕೆ ಇವು ಗ್ರಾಂರಿಂದ ಗ್ರಾಂರ ವರೆಗೆ ನಡೆದ ತರುಣರ ಚೆಳುವಳಿಯು ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ತಕ್ಷ್ಯಾ ವಾತಾವರಣವನ್ನೊಂದಿಸಿದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಈ ಸುಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವು. ಅನಂತರ ನಡೆದ ಫುಟನೆಗಳು ತರುಣರ ಚೆಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ವಾದ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಸರಿಣಮಿಸಿದುವು. ಈ ಗುಂಟ್ರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಆವೇಶವು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿವಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವುದೊಂದು ಚೆಳುವಳಿಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಚೆಳುವಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತಗಳಾದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೊಡಿದಾಡುವ ಅಸಾಧಾರಣ ಗುಣಗಳ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯಾ ನಾವು ಸೋಮಾರಿಗಳು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊತ್ತಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಅವುಗಳು ಮೇಲೆ ತೋರ್ವೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂತರ್ಗಾಮಿಗಳಾಗಿಯಾ ಬಂಧನಮಾಡುವಾಗಿಯಾ ಕಾರಣಗಳಿನೆಂಬಹುದು.

ಈ ನನ್ನ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ತರುಣರ ಚೆಳುವಳಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಇತರ ಕಾರಣಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಕಳೆದ ಉರುವಣಿಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯ

ತರುಣರ ಚರ್ಚವಳಿಯನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೂ ಅದು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾನೂ ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅಸ್ಕ್ರೀಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ವೇದಾಂತದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ವುತ್ಥವರ್ವಾದ ಅಸ್ತಿಭಾರವನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಈ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಪಥವೂ ಮನಶ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ನನ್ನ ಪ್ರಬಂಧವು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದು ವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ವಿಧವಾದ ದಾಸ್ಯಮನೋಭಾವವು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿರೂ ತೈಜಿಸಲಾಗದಂತೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಕಳೆದ ಇವುತ್ತು ವರ್ಣಗಳಿಂದಲೂ ನುಹಾತ್ಯಾ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯಾ, ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೋಭಾವವು ನಮ್ಮನ್ನಾಳು ವವರ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ ಮತ್ತು ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾದರೂ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸಂತುಷ್ಟಿ ಇವುಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ದೃಢವಾದ ಒಂದು ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಜೀವನ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರ್ಥಿಗಳು ನಿತಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಿರುಸಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ತಣ್ಣಾಗಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶತಮಾನದ ಆದಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಪರಿಶುದ್ಧಿತೆಗೆ ಪಾರ್ಶ್ವಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ದುಡುಕು ಜೀವನದ ಪರಾಕಾಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದುವ ವಿಚಾರಗಳು ದುಃಖಕರವೂ ನಿಷ್ಪಕಾಯಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಾ ಈ ಓಲಾಟವು ಬಹು ಕರಿಣವೂ ಮತ್ತು ಅವಾಗುಕರವಾದದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈರೂಪ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ಸಭ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕ

ವಾದದ್ದು. ಪರಿಣಾಮಗಳು ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಮಾನವನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಿರತನಾಗಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇರುವುವು. ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸ್ವಂತಹಿಗದ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಸುಟ್ಟುಹೊಡರೂ ತನ್ನ ಬೂದಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಪಜುವ ಕಲ್ಪಿತಪಕ್ಷೀಯಂತೆ ಸಮಾಜದ ಪುನರ್ಜ್ಞವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಲುಬೇಕಾದ ಈ ಮನೋದಾಢ್ಯಾವೇ ನಮಗೇಗ ಶತಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು. ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆ, ಅವಾನುಷಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ತಡೆಯಲಶಕ್ಷೆವಾದ ಮನೋಭಾವನೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಉಡುಪು ಮತ್ತು ಸದತೆಗಳಾಗಲಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗಲಿ ಎಣಿಕೆಗೆ ಬಿರಲಾರವು. ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಇನನ್ನೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪ್ರತಿಸಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಆಶಾಭಾವನೆಯು ಅನುರವಾಗಿಯೂ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಾಹಾಸವು ಉತ್ಸಾಹವ್ಯಾಧಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೊರಾಟದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೆಣ್ಣು ಕಾರ್ಯಕ್ರೋತ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ತರುಣರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾರೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ವಿಮೃಷ್ಣಿಸುವವರು ಒಪ್ಪಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹತರಾಗುವವರೆನ್ನೂ ದಂಗೆಕಾರರನ್ನೂ ಯಾರೂ ಮರಿಯಲಾರರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವ ನಿನಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇರೇಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಹೇಗೆ ನಿಷ್ಪತ್ತವಾಗಿಯೂ ದೃಢ ಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಂತಃಶುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ನಿಶ್ಚಲಶೀಯಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಸಬೇಕಾದ ಕಾಣಿಕೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಲವನ್ನು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ವಿಭಜನೆ. ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾದ ಆಲೋಚನೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಶಾದಾರ್ಯಕವಾದ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಾಗಲೀ ದುರದೃಷ್ಟವಾದ ಅಥವಾ ಆದರ ಪ್ರತಿಯಾದ ವರಾಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾರದು.

ಕೊನೆಯ ಒಂದು ಮಾತು. ಸ್ವೀಂಗ್ಲರಾನ ನಿರಾಶಾಭಾವನೆಯಂತೆ ದೃಷ್ಟವಾಯತ್ತವಾದ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಿಂದೂ ಅದರ ವಿನಾ ಬೇರೊಂದು

ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಾವು ನಂಬಿದ್ದೇ ತದರೆ ಸ್ವಂಗ್ನರಾನ ಧೈಯರು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಾಶೂ ಪಡೆಯೋಣ.

“ಅಂತ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ವಿಸೂವಿಯಸ್ತಾ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತದ ಜ್ಞಾಲಾಪಾತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲು ಅಪ್ಯಣಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮರಿತುದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಾನ್ನಾ ಶಿವಾಯಿಯ ಎಲುಬುಗಳು ಪಾಂಪೆ ನಗರದ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಮ್ಮಿ ಇದ್ದದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದುವೋ ಆ ಶಿವಾಯಿಯಂತೆ ಯಾವ ಶಿಶಾಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಇಸ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು; ಅದೇ ಒಂದು ಹಿರಿಮೆ, ಅದೇ ಸರಿಯಾದ ಸುಶೀಕ್ಷಣಾದ ಚೆಳವಣಿಗೆಯ ಫಲ. ಸನ್ಧಾನದ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ವಾನವನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ.”

ಉ. ಹೇಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಘೋಷಣೆ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗಿರಚೇಕು? ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಆರಂಭಿಸೋಣವೇ?

“ನಮ್ಮನ್ನು ಘನತೆಗೂ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೂ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಂತತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ದೊರ್ಕೆಹುದಕ್ಕೆ ಗುರಿಸಿದಿರುವುದರಿಂದ.....” ಅಲ್ಲ, ಇತರ ಕೊನೆಯಿಂಲ್ಲವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲ್ಲ. ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಸುಹೋಗದೆ ನಿರಾಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿಕೊಡುವು.

ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದೆ—

“ಮಹೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಾದ ನಾವು ಕೌರ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಸರ್ವಸಮತ್ವ ಸ್ಥಾಪಿತಂತ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಧೈಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸೋಣ.....”

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಬ್ದವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಸ್ನೇಜತೆಯನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜನರ ಅತಿಶಯವಾದ ಒಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸತ್ಯಾಂಶವು ಹೊರಬೀಳದೆ ಅಡಜಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನಿಗದಿವಾಡಿ ಪ್ರತಿ ನೃತ್ಯಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಭಾಗವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತಗೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ತರುಣನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಹುರಿದುಂಬಿಸುವ ಅನೇಕ ತೀರ್ನಾದ ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಅಂತಃಪ್ರವಾಹಗಳನ್ನೂ ತುಲನೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೇವಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಶ್ಚಿಮೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಾಂಸ್ಕರಿಕ ಅಥಿಕಾರವಾಗಲೀ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿತವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಲೀ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾಗಲೀ, ಇಳ್ಳವೇಮುಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕವೂ ಅಲ್ಲ, ಕಾಲ್ಪನಿಕವೂ ಅಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸರಿಯಾದ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸದೆ ಇರುವುದೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೋಪವಾಗಿರುವ ಒಂದು ವಿಷಯ.

ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ದತ್ತಾಂಶಗಳ ನಿಜವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿದಿರಬಹುದು. ಮನಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಹಾಗೂ ರೀತಿಗಳ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತಾನಿಣಾಯವು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತೀವ್ರಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದಬಹುದು. ಡ್ಯೂಡಿರಾಟರು ಹೇಳುವಂತೆ “ಅನುಮಾನಾಂಶಗಳ ಕೆಲಕುವಿಕೆ” ಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ— ನಿರಂತರವಾದ ಸತ್ಯಾಂಶ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸದ್ಗುಣ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾವು ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ನಾನಾರೂಪಗಳ ಈ ವಿಭಜನೆಯು ಕೆಲವರಿ

ಗಾದರೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಆಲೋಚಿಸುವಾತಹ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಆತರಾತ್ಮ ದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಬೇಕನ್ನು ವಂತಹ ಕುಶಾಹಲವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನು ಚಿಟ್ಟು ಅಲ್ಪವಾದ ಅಥವಾ ಮಹತ್ತಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರೀಸಿಸುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಕೆಲವು ದಶಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯುವಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ಗಳು ಲೈಕ್‌ಚೈಕ್ ಬಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಗಳಿಸಿರುವ ಗಾಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯೂ, ಪ್ರಭಾವದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೂ, ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯೂ, ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ಸ್ಮಾರಕವಾದುವುಗಳು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವು ಎಷ್ಟು ಫೆಲ ದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಬಲಾಧ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ ತೋ ಅಥವಾ ಇರಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ತೋ ಅಷ್ಟು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ವಸ್ತುವಿನ ನಿರಾಶಾಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ನಿಮಗೆ ತೋರಿ ಬಂದರೆ, ನಾನು ಅನುಮಾನ ರಥದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಪುನಃ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅದರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಮ್ಯಾರ್ಕೋ ಏವರ್‌ರವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಅಧಿಕ್ರಾನ ಪರಿಮಿತಿ ಸ್ವರೂಪವು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯೋಜನವಾದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಚಲನಾಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಯಾದ

ಸಮಾಜ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ತಾರುಣ್ಯವು ಸದಾ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ರೂಪ ಹೊಂದಲೇಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ; ಈ ಮಾಲಾಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ವಿಚಾರಸರಣಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಂದಿರುವ ತಾಟನ್ನಲ್ಲಿ ಮನೋಭಾವನೆಯ ನೀರವದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದೇ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದ ಧ್ಯೇಯ. ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಸೋದರರಂ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾಂಶವೇ ಇದು. ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಶೇಖರಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಅಂಕೆ ಅಂಶಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯವಾಗಲೀ ಸೌಲಭ್ಯವಾಗಲೀ ನನಗಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷ್ಪತ್ತಪಾತ್ವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಇಂತಹ ಪ್ರಬಂಧ ರಚನೆಗೆ ನಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವೂ ಲಿಪಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಾ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಈ ವಿಧವಾದ ಯಾವ ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಶೇಖರಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ವಿನುಳಾತ್ಮಕ ಅಭಾವಸ ಬಲದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂದಾಜುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಣಿಯ ಅಧಿವಾ ತೀವ್ರಾನಗಳಿಂದಲೇ ನಾವು ತೃಪ್ತಿಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅರಿಸ್ತಾಟಲ್ ಹೇಳುವಂತೆ— “ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಸರ್ವಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯಾಗಿರಲಾರದು.” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಯಾವ ಚೆಳುವಳಿಯ ಸ್ವರೂಪವೂ ಸಮರ್ಥಸದೆ ಇರಲಾರದು. ತಾರುಣ್ಯವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ, ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪೌರ್ಣತೀಯು ಇಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಪರಿಣಾಮವಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವೂ ನಿರಾಶೆಯಾ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆಯಿಂದು ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯಾಗದಲ್ಲಿಯಾ ಮಹತ್ವವೂ, ಪಾಶವೀಯತೆಯಾ, ಭರವಸೆಯಾ, ಅಸಮಾಧಾನವೂ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದೊಂದೇ ಮಾನವನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೆಲಸ.

ಆದರೆ ಸಿದ್ಧಿ ನ್ಯಾನ್ಸ್ ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಿದ್ಧಿ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದತಕ್ಕ ವರಸ್ವರ ಸಂಬಂಧವೇಳ್ಳಿ ಬಂದು ಮನೋಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ.

ಇ. ಇಂದು ಮತ್ತು ಮುಂದು

ಮಾನವನು ಧೈರ್ಯವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದವನನು. ಪ್ರಚೋದನೆ ಮತ್ತು ಮನ್ಯಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಗಳಾವುವು? ಸ್ವಾತಿತ್ವಯೇ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಯೇ? ನನ್ನ ಈ ಉಹಿಯು ಕಾರ್ಯಸಹಿತವಾದ ಮಹಡಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಣ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳು ಭಾರತೀಯ ತರುಣರನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಹರ್ತಿಗೆ ದೂಡಿವೆ. ದೇಶದ ತರುಣರು ಮಾನವನ ಸಂಪೂರ್ಣಸಾಮಧ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಬೇಕು. ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾರಗೊಳಿಸಿ, ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಬೇಕು. ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಹಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತರುಣರ ನಿಟ್ಟಿಸಿರನ್ನು ಈ ದೇಶವು ತಡೆದು ಕೊಂಡಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಕುಲವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ನಿಶ್ಚೀತನವಾದ ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ಬಲವಾದ ಸರಗಳನ್ನಿಂದ ನಿರುತ್ತಾಹಿಗಳಾದ ಜನರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರಾಶೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೊಭಾಗ್ಯವೇಳ್ಳಿ ಈ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಕೆಲವು ನಾಯಕರ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಹಾಗೆಯೇ ಯುವಕರ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿನಾಗದಲ್ಲಿ ಎಸೆದವನಿಗೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವ ಆ ಯುಧದ ವೇಗವನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಏಡಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವೇಗವು ಜೂಜಿನ ಕುದುರೆಯ ನಾಗಾಲೋಟಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಗಜ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕುಗಜ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕುದುರೆಯು

ವಿಚಾರ ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೀವೆ. ಇದು ಅಸಂಭವವೆಂದು ಭಾವನಿಸಿದ್ದೇವು. ಆದರೆ ಈಗ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಥು ಸತ್ಯವಾದುದೆಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಟುವಟಿಕೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ತರುಣನು ಮಾನವನ ದೇಹಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದಾಧ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲ, ಬೆಳ್ಳಿ ಬೀಳದ ನರಗಳು, ದೃಢಕಾರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲು ಶಕ್ಯವಾದ ಈ ಹೆಚ್ಚೆಡ ಮಾಂಸಪಂಡಗಳು ಒಂದು ವೇళೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿರುಪಯೋಗವಾಗಬಹುದು.

ಕಣ್ಣಂಬ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿ, ಅರಿತು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜೀಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಯುವಕರ ಸುತ್ತಲೂ ಇದೆ. ಪೂರ್ವ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳು ಹಾಡಿದಕ್ಕಿತ್ತಿರು ಯುವಕರಿಗೇ ಸೇರಿದೆ. ಅವರ ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಸೋದರರ ಅಂತ್ಯರಹಿತವಾದ ಭವಿಷ್ಯದ ಶಾಸ್ತ್ರತೆಯು ಅವರ ಮುಂದಿದೆ ಅವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಜಳುವಳಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜೀವನದ ಗುಣವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವನೆ ಗಳಿಗೆ ಕ್ರೋಧಿಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಅನುಭವಗಳ ಸಹಕಾರ ಅತ್ಯಂತ ಅತ್ಯುಕ್ತ. ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತರುಣರು ಪ್ರೋಫೆಕ್ಟರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಭವನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೂ, ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೂ ಇದೇ ಸೆಕಾಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಶ್ಚಯದ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನವು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಚಕ್ರವು ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪದೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಹಜಗಳು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುವು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬುದ್ಧಿ ಕಾಳ್ಯ, ಉಪಯುಕ್ತಜ್ಞಾನ ಇವು ಜಾಗ್ರತ್ತೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುವು.

ತನ್ನ ಸುತ್ತುಲೂ ಇರುವ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಭಾವವು ಯಾವಕರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅವರು ಅವುಗಳ ಸವಿನೆನಪುಗಳನ್ನು ಆನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಲಿಗೆ. ಅವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ತಾಳೈಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ, ಧ್ಯಾನ, ಆಲೋಚನೆ, ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಿಸುವ ಸಂಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಶೀಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸಿಕ್ಕುಯವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ವಿಷಯ.

ಭಾರತೀಯ ತರುಣರಾದ ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಈ ಸುಗುಣಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ಒಂದು ಯಂತ್ರದಂತೆ ನಿಶ್ಚೀತನರಾಗಿದ್ದೀವೆ. ಪುನಃ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾವು ನಿರುತ್ತಾಹಿಗಳೂ, ನಿಷ್ಪಾಯೋಜಕರೂ ಆಗಿದ್ದೀವೆ. ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಾನವನಂತೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ನಮಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಹೊಸಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹಾಗೆ ರಾಜನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಸಾಮಾಧ್ಯಾಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ರಾಜಕೀಯ ಮುಂದಾಳುಗಳೂ, ತತ್ವಜ್ಞನಿಗಳೂ, ಆಧಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಾಯಕರೂ, ಸ್ವತಿಕ ಶಾಸ್ಯತೀಯ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಪಾರಮಾಧಿಕ ಗೂಂದಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡ್ಡ ತಡವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನಧ್ಯೀಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾನವೀಯ ತೀಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತತ್ವಗೆ ನೋರುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವನನ್ನು ಈ ವಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಾ ಯಾವಕರು ದರೋಡಕಾರಿಂದ ಹೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಿಂದ ಅನಾಧಿತ್ಯಾಗಳಂತೆ ವಿಶ್ವಾಸರಹಿತರಾಗಿ, ಬಲಹೀನರಾಗಿ, ನಿರ್ಬಾಳ್ಯಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನಾಧಿತ್ಯಾಗಳು ತಳುತ್ತವೆ. ಅನಾಧಿಯಾವಕರಂತೂ ಅಳುಪ್ಪಡಕ್ಕಾರ್ಯತ್ವನುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅತಿ ಕೆಟ್ಟಿವರಿಂದ ಕೆಟ್ಟಿವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಭೂತದಯ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳಲ್ಲದ್ದಿನಿಕರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿಂತಾಗಿದೆ.

ರಷ್ಯಾ, ಚೆನ್ನಾ, ಜಮ್‌ನಿ, ಜವಾನ ಮತ್ತಿತರ ಭಾಗಗಳ ಅನೇಕ ತರುಣರು ಜೀವನವನ್ನು ಕೆಬಳಿಸುವ ಯುದ್ಧ ಸೇನೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಕೆಟ್ಟಿದಕ್ಕೊಂದ್ರೀ ಒಳ್ಳಿಯದಕ್ಕೊಂದ್ರೀ ಅನೇಕ ತರುಣವಿರರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಸಮಾಧಿಯನ್ನೊಂದ್ರೀ ನಾಗರವನ್ನೊಂದ್ರೀ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ವಿವಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕೆ, ಭಸ್ತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಕೆಲವರು ಹಡಗುಗಳ ಫೋಟಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣತ್ವಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮುಂದಾದರೂ ಪ್ರಪಂಚದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನಿಂಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಸ್ವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ತರುಣರು ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೃತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆಂದೊಲನಗಳನ್ನು ದಾಟಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ-ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಶಂಭವವೂ ಇದೆ.-ಉನ್ನತಾತ್ಮಗಳು ಹತ್ತಿಸುವ ಜ್ಯೋತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಭಾರವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಸೌಂದರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತೇವೆಯೇ? ನಾವು ಈ ಸಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದ ವಿದ್ವನಾನಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಲ್ಲಿವೆ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ಕಾಲವು ಬಂದಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ಸಮಸ್ತ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಮುಂದಾಳುಗಳೆಂದು ಸಂಸ್ಥಾಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನಾಯಕರು ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯಜನರು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸೋರಿದಾದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಮುಂದಾದರೂ ಒಳ್ಳಿತಾಗುವ ದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಮುದಾಯ ಜೀವನದ ಮಧ್ಯದಟ್ಟನೆ ತಲೆಯಿತ್ತಲು ಯಶ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ದೇಹಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿ ಬಲಾಭಿಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ತರುಣರು ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು. ಈ ಸಮುದಾಯವು

ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಗೊತ್ತುಗುಲಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಲು ಯತ್ನಸುತ್ತರುವ ಕುರುಡರಂತಿರುವ ಜನರನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಈ ಯುವಕರು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನೇ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಾಯಕರನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಈ ಯುವಕರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು; ಭಾವೀ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಯುವಕರೇ ಕ್ಯಾರೊಳ್ಳಬೇಕು ನಾಳಿನ ಜಗತ್ತು ಇಂದಿನ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ದುರಂತ ನಾಟಕದ ನಟರೇ ಜನತೆಯು ಆಶಾಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರಕ್ತಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಖಿದ್ದುಖಿದ್ದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇ ೪-೧೯ ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೃದ್ಧರು ಪ್ರಪಂಚ ವನ್ನೇ ಅಲೋಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಲೋಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಾಡಿದರು. ಈಗಲೂ ಅಂತಹವರೇ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಿರಕಾಲದ ಸೋಮಾರಿತನ ವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಿಹಾಕಿ, ಭವಿಷ್ಯದ ಅಭ್ಯಾದಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕಿಳಿದು ಮುನ್ನುಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಈಗಿನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮನುಷ್ಯನು ಉತ್ಸಾರಂತಿ ಗೊಳಿಸಬಲ್ಲನು. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಉತ್ಸಾರಂತಿ ಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಂದೆ ಆ ಸ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಸಹ ಅವನನ್ನು ರೂಪ ಗೊಳಿಸಿವೆ. ಸಾಗರದ ಫೋರ್ಮಾರಾದ ಅಲೆಗಳು ಭಾರಿ ಶುಂಡುಗಳನು ಬಂಡೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ, ನಮ್ಮ ನಾಡು ಇವು ನಮ್ಮನ್ನು ವರ್ಣಿಸ್ತ್ಯ, ಸಂಕುಚಿತಭಾವನೆ ಮಾರ್ಪಾತನ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತ ಇವುಗಳ ಕಡಗೆ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟಿವೆ.

ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತಭಾವನೆ ಇವು ದ್ವೀಪಾಂಶದಲ್ಲಿ ಸುಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವು ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಮಾಜಿಗಳನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮೇರ್ಕೆಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಡೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆವು ಒದಗಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಆವು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಾದ್ದಿನ ಮಾಧ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಮತ್ತಿಸುವಂಥವಾದ ಸುಬಿಕೆಗಳು ರಕ್ತಗತವಾಗಿವೆ. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿತ್ರಾವೇದಿ, ನಿರ್ವಿಕಾರವೆಂದೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನವ ಜೀವನೆಡ ನಾನಾರೀತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದಕೂಡಿದ ಅಂತರ್ಕ್ಷಮನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯುಅಂಶಂಖ್ಯಾತವಾದ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೋರ್ವೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪ್ರಭಾತದ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಉಜ್ವಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂದ್ಯಾಕಾಲದ ಮುಸುಕಿನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ರಂಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಮಂದಮಾರುತವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಬಗೆಬಗೆಯ ಮನೋಭಾವಗಳು, ಸ್ನೇಚಸ್ವಭಾವಗಳು, ಆಶಾಭಾವನೆಗಳು, ಕ್ಯುಕೊಂಡಕಾರ್ಯಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನುಹಳೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಸೆಳಿತವು ಭಾರತೀಯ ತರುಣನ ಸಂಪೂರ್ಣತ್ವಾಳವನ್ನೇ ಶೋಷಿಸಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸಂಸಾರನಿರ್ವಹಣದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನುಕುಗ್ಗಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಜಾತಿಮತಗಳ ದ್ವೇಷಾಸೂರ್ಯಿಗಳು ಉತ್ಸಾಹಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೋವಾರಿತನವು ಅವರ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಅವರ ಅಧೋಗತಿಯು ಇನ್ನುಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಶಾತರಂಗಗಳು ಅವರಲ್ಲಿಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿದ್ದೆಯಂತಿರುವ ಶಾಂತಿಯೂ, ಭಾತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯೂ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳದ್ವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನುಗೂರುವಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವು ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಇವುಗಳ ಪಾರಮ್ಯಾತ್ಮೀಯನ್ನು ನಿರ್ಫಲ್ಹಿಸಿದೆ. ಜಾತಿಮತಗಳ ಮೂಡ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಂದೋಲನಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಹತನಾಡಿವೆ. ಈಗನಾವು ಜೀವನ್ನಲ್ಲಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನುಒಂದು ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಭೂಮಿಯಂತೂ ಭೂತಗಳ ನಿವಾಸವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಭೂತಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನೇರಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದಗೋಳಿಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಯಂತ್ರಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬನು ಇನೊಬ್ಬನನ್ನು ಇರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಿಟ್ಟಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನೋಡಿದರೂ ನಾವು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿದ್ದೇ ಏ. ನಾವು ಕ್ಷಾಮೆ ಪೀಡಿತರ ದುರಂತ ಕತೆಗಳನ್ನು ಸರ್ವರ ನಾಶವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಹಬ್ಬ ಯರಿದಿನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇ ಏ. ನಾವು ಒಂದು ನೂತನ ಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ಹೇಬುದನ್ನು, ಆ ಯುಗದ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇಣವೂ ಬಡಿದಾಟ ಕಾದಾಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಸಹೋದರ ಭಾವಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮಹತ್ವಾರ್ಥ ನಮಗೋಷ್ಠರ ಕಾದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಜನುಶೀಲರಾಗ ದಿದ್ದರೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಚಂಡಮಾರುತದ ಅನಂತರ ಶಾಂತಿಯು ಸೇಲಸುವಂತೆ ಈಗಣ ಪರಿಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾದರೂ ಕೂಡ ಅನಂತರ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿಲ್ಲವೇ? ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಸೇಲಸಿರುವ ದುರ್ಘಡತೆಗಳನ್ನು ಪಶುತ್ವವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುವಾಗ ಬರಲಿರುವ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಂತಿಯ ಕದನದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿರಬೇಕಳ್ಳವೇ?

ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದ ಈ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿ ನುಗ್ಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ವನಾಶವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಧ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೀಗಜರಿಗುದೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉತ್ಸಸಬೇಕು. ಇದು ಮಾನವನ ಯುಗ. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ, ಮಹದಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಆವೃಗತಿ ಸಿದ್ಧಿ ಇವುಗಳು ಜಯ ಪ್ರದವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸಮ್ಮೇಳನಗಳೂ, ಗೋಷ್ಠಿಗಳೂ, ಹಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾರಚನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತುವೇ. ಪ್ರಚಾರದ ಕೂಗುಗಳೂ, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಶಿರೋನಾಮೆಗಳೂ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದ ರಾಜಕೀಯ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಾಚೀನ ರೀತಿಗಳನ್ನೂ ಅನ್ವೇತಿಕ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ನಿಮೂಲ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವು ನಾಶವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಆಗಲಾರದು.

೪. ಹಳ್ಳಿಯ ರೂಪಕ

ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯವನನ್ನು ನವನಾಗರಿಕನು ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧವಾದ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ನಾವು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೇಳಿದ್ದೀವೆ. ವಸ್ತುತಃ ನಾಗರಿಕರು ದೇಶದ ಅಭ್ಯಾದಿನ ವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಗರಿಕನ ಆತ್ಮಪ್ರಶ್ನಾನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧವಾದ ಆಡಂಬರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಾರದು.

ಚರಕನ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಹಳ್ಳಿಗೂ ನಿಕಟಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿರುವುದಾದರೂ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿನೇಕ ಸಭ್ಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ವಿಶ್ವಸೌಹಾದರತೆಯ ಪ್ರಕಾಶಕರಾದ ಗುರುದೇವ ಕವಿಂದ್ರ ರವಿಂದ್ರನಾಥ ತಾಕೂರರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಶಯಾವಿಷ್ಟರಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ನಾವುತಂತ್ರ್ಯಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾತ್ಮಾಜಿಯವರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಪುನರುಚ್ಛಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ೧೯೫೫ರಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾತ್ಮರು ಕವಿಂದ್ರರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರೆದರು. ‘ಕವಿಯು ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಕಾಲ ನಿತ್ಯವೂ ನೂತರಿ ಆತನ ಕಾವ್ಯವು ಇನ್ನೊಂದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಗ ಅದು ದರಿದ್ರನ ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿನಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ಬಲವಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.’

‘ಕಾಲವು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆವು’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿ ಹೇಳುವಷ್ಟು ಆತ್ಮಭಿಮಾನವು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಡಗಿರುವ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರೇ ಆವಶ್ಯವಾದ ಉತ್ಸಾಹ, ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಆವನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಇದು ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾದ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ದ್ವೀಪವಾಗಲೀ ಆಗಲಾರದು. ನಾಗರಿಕ ದುರಭಿಮಾನಿಯು ಗ್ರಾಮದದರಂತಹ ಆರ್ಥಿಕನಾದಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಾರನು. ನಾಗರಿಕ ಕವಿಯು ಆವರಜೀವನದ ಸುಖ-ದುಖಗಳನ್ನು ಹಾಡಲಾರನು. ಅದರಂತೆಯೇ ಹಳ್ಳಿಯವರೂ ಕೂಡ ಪಟ್ಟಣದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವನೆಯನ್ನು

ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವೇ ಶ್ರೀಹಂಕರೆಂಬ ಒಂದು ಅನ್ಯಸರ್ಕಾರವಾದ ಭಾವನೆಯೇ ನಾಗರಿಕರ ಒಂದು ಚಿಷ್ಟೆ. ಆತ್ಮೀಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಏಶೀಯ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಕುರುಹು. ಪರಮತ ಸಹಿತ್ತು ತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳ ಬೆನ್ನು ವುಳಿಳಿ. ಹಳ್ಳಿಯವನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಖಡುವನ್ನು ಸಂದೇಹಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಕಾಲಮೌಂದಿದ್ದೀತು. ಆದರೆ ಅದು ದೈವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಶಯವೂ, ಪ್ರೇರಂಬುತ್ತವಾದ ಶಂಕೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಇಂತೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರದು. ಭಾರತದ ಗ್ರಂಥಗಳು ವಿಶ್ವದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕಿರುತ್ತಿದ್ದು ನಿಲಂಕ್ಷಿಸಲಾರವು. ಅವರು ಅಕ್ಷರಸ್ತೂರ್ಯ, ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಆಗಬೇಕು; ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನೂ, ಮಾಡಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಮೊದಲು ತ್ವಜಿಸಬೇಕು. ನಿರಧರಿಸಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಉತ್ಸಾಹ ಚೈತನ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಜಾಗೃತಿಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾಗರಿಕ ಭಾರತದನ್ನೇ ಗ್ರಂಥಭಾರತವು ಧ್ಯೇಯ ರಹಿತವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಗ್ರಂಥಾಂತರ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯೇ ಭಾರತ ಅಧಿವಾಹಿಂದು ನಾಳನೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದ ಆಂಕಿರಣಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಗುತ್ತವೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯು ಇನ್ನೂ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ವಿಶ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಲ್ಲಿಯುದು--ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರಿಂಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೀವಕಳಿಯಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಾರದೇ? ಅವರು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ವಾಕ್ ಮತ್ತು ಮತ್ತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಭಯಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತೋರಿ ಬಂದರೂ, ಅವರು ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ಅನುಭವಲೇಬೇಕು.

ಇಂದು ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಂಥಾಸಿಗಳು ಕೊಳೆ ಮತ್ತು ಜಾಡ್ಯ ಗಳಿಂದಲೂ, ಹೊಲಸು ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಪೀಡಿತರಾಗಿ ಅಧೋಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ರೋಗವೂ, ವಾಯುಗುಣವೂ ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಂಥಾಸಿಗಳನ್ನು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಜೀವ ಸ್ಥಿತಿಗೂ, ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉದಾಸೀನತೆಗೂ, ಪರಾಧಿನತೆಯಿಂದ ಅವೃಷ್ಟಿವಾದಕ್ಕಾಗಿ ದೂಡುತ್ತವೆ. ಅವನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನೂ, ದುರದ್ವಷ್ಟವನ್ನೂ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ದೂರದೃಷ್ಟಿ, ವಿನೇಚನೆ ಮತ್ತು ಎದೆಗಾರಿಕೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ವಿಷಾದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯೂ, ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವವೂ, ಭಾರತೀಯ ಯಶಸ್ವಿನಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವೇ. ಭಾರತವೆಂಬ ಪದವೇ ‘ಸಿರಿನಾಡು’ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಸೀನತೆಯು ಅಸಹ್ಯವಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೋ, ರೂಗೆಯೇ ಅಸಹನೀಯು ಕಾಡ ಅನೇಕ ಅಪಾಯಕರ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಯಿತು. ಐಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಖ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಗುಸ್ತ್ವಯು ಅವನನ್ನು ವಿರಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ದುರ್ಘಾತ್ಯಾಯನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಅರ್ಥ ವಿಳ್ಳದ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನಿಸಿ, ಅವನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿರಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ದುರ್ಘಾತ್ಯಾಯನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ಗ್ರಂಥಾಸಿಯೆಂದರೆ ಭಾರತ. ಭಾರತವೇ ಗ್ರಂಥಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಭಾರತದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರದಂತೆ ಮುಂದು ವರಿದಿಲ್ಲ; ನಾವು ಸಹ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳಂತೆ ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಾಸಿಯು ಗಮನಿಸಿರುವುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥಾಸಿಯು ಒರಟಾದ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಾರ್ಪಟಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜಾಸಮಾಜವು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವರು

ಬಲಾತ್ಮಾರದಿಂದ ದೂಡಲ್ಪಟ್ಟು, ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಇನ್ನು ವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚದ ಏಳಿಗೆಯ ಆರಿವೇ ಇಲ್ಲ.

ಅದು ಕೇವಲ ಕೂಪಕೂಮಾ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಾರವತ್ತಾಗಿಯೂ, ಘಲದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ದೈವಿಕವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳ ಮತ್ತಾಚಾರಸಂಪನ್ಮೂಲೆಯು ಅವರ ಸ್ವೇಸರ್ವಿಕ್ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಯೋವನವು ತನ್ನ ಇಂನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯವೇ ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತನಾಗಿರುವ ಕಾಲ. ನೇರಿಯವರು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಚಿತ ಜೀವಿಯಾಗಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ಪರೋಪಚೀವಿಯೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾನಸಿಕ ಅಶಾಂತಿಯಂಟಾಗಿ ಅವನು ತಾನು ಕೇವಲ ಯುವಕನೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಹಿರಿಯರು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತಿಹೀನನನ್ಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯು ವಯೋವೃದ್ಧರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಯುವಕನನ್ನು ಸ್ವೇತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ತರುಣರು ಈ ಶಕ್ತಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯುವಕರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣ ಶಕ್ತಿ, ಇವುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ವಧೇರಂಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಲು ಹೀತಿ ವಿರಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವನನ್ನು ಜಯದಿಂದ ಪರಾಜಯಕ್ಕೆ ದೂಡುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಈ ಹೋರಾಟವು ಅವನಿಗೆ ಆದರಣೀಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಶಕ್ತಿಸಾಮಧ್ಯಂಗಳು ಆವೂಲಾಗ್ರಾವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮವಿಕಾಸದ ಸ್ವೀರಣೆಯಂಟಾಗಿ ನವಚೈತನ್ಯಗಳು ಹೊರಚಿಮುಕ್ತವ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮ ರೂಪಕನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧವಾದ ಅನುಭವಗಳು ಉಂಟಾಗಲಾರವು. ಕೇವಲ ಬಾಲ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಲೇ ಕುಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದ ಕಸುಬುಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಗಲೀ ಹೋರಾಟವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯು ಸುಗಮವಾಗಿ ಹರಿದು, ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಸವಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಹಳ್ಳಿಯ ಯುವಕನು ರಾರ ಗಣ

ನೇಗೂ ಬಂದಂತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಇರುವೀಕೆಯ ಅರಿವೇ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲದಂತಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಯುವಕನು ನಾಗರಿಕ ಯುವಕನಿಗಿಂತ ಒಮ್ಮೆ ದೃಶ್ಯತ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿದ್ಯೆ, ಭಾಷೆ, ಆಚಾರ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣಾವಗುಣಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುವವು. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಕೂಡ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ಲ್ಳಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯ, ಭಾಗ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಸುಗುಣಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕಗಳಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಾಮ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಣದೂಷಣಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಫಲದಾಯಕವಾದ ಸಮತ್ವ ಭಾವನೆಯೂ, ಈ ಜಟಿಲಸಮಸ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ.

ಇ. ಮತಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಒಣಹೆಮ್ಮೆ.

ಮಾನವನ ದುರ್ಬಲವಾದ ಆತ್ಮಪರಾಧಿನೆತೆಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಈ ಮತಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಒಣಹೆಮ್ಮೆಗಳೇ ಮೂಲಾಧಾರಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾನವನು ತನ್ನ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ರಿತುತದನಂತರ ತನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾದಾಗ ಈ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವು ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯನ್ನು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣುದ್ವೇಗದಿಂದ ಪ್ರಚಲಿಸಿದಂತಹ ಈ ವರ್ತುಶಕ್ತಿಯ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅನಾದಿಯಿಂದಲೂ, ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಬಾಹ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವು ಉಂಟಾದಾಗ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಶಾರೀರಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಸಂಬಂಧವಾದ ದೌಷಿಣ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗೆದವುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಅವನಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೃಷಣಕುವಂತೆ ಪ್ರೇರೀಪಿಸುವ

ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಅಪರ್ಕರ್ಫ್ ಕೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಬದಲು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ನಿಷ್ಫಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಆದಂಬರಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೇಯವಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಇದು ಮೂರಾಚಾರಗಳಿಗೂ ಬಾಹ್ಯದಂಬರಗಳಿಗೂ, ಉತ್ತೀರ್ಜನಕಾರಿಯಾಯಿತು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಉತ್ತೀರ್ಜಕ ಶಕ್ತಿಯು ಆಯಾಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಸಂಘಗಳನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ತೊಡಗಿತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿ, ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸವು ಮತ್ತೀ ಮತ್ತೀ ಪುನರುಕ್ತವಾದಂತಾಯಿತು. ‘ವ್ಯಕ್ತಿಸೌಖ್ಯವೇ ಪ್ರಶಾಂತ ಜೀವನದ ಒರೆಗಲ್ಲು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ವಿರೋಧಿಸಲಾರರು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೂ ಸಹ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಸೌಖ್ಯವೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಂಘದ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾರೆವು. ಆದರೆ, ಬಾಹ್ಯದಂಬರಕ್ಕೆ ಈದುನಾಡಿದ ಈ ದಾಸ್ಯಮನೋಭಾವನೆಯೂ ಮತ್ತು ದ್ವೀಪೀ ಬಲಕ್ಕೆ ಪರಾಧಿನವಾಗಿರುವಿಕೆಯೂ ಹೇಗೆ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಧಿಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಹುದು.

ಪ್ರಪಂಚದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಈ ನವಯುಗವನ್ನು ಕೇವಲ ಭೋತಿಕಯುಗವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಪಾಯಕರವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಮೇಲು ಸುಕ್ಷಿಣಿತಿರುವ ನವಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವನು ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದುರಾಶಾಪರನೂ, ಐಹಿಕ ಸುಖಾಭಿಲಾಷಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೀಯ ಸಭ್ಯತ್ವ ಆಥವಾ ಆಮುಷಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು ಕೇವಲ ಕ್ಷೇತ್ರಿಕವಾಗಿಯೂ ತಾತ್ಮಾಲಿಕವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ದೌಬಲ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವರಾತ್ಮವೇ ಮಾನವನು ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಿನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮತಧರ್ಮವು ಅವನನ್ನು ಕಾಯಿತ್ತು ರನನ್ನಾಗಿ ಪ್ರೇರೇಸಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಕೇವಲ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕವಾದ ಕ್ರಿಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಜಾನ್ ಮಿಡಲಾಟನ್ ನುರೆ

ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ— “ನಮಗೆ ಈಗ ಆವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಕೈಸ್ತ ಮತ್ತಿರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಯಮ, ಆಚಾರ ಮತ್ತು ವಾರ್ಥನಾಪದ್ಧತಿಗಳು. ಇವೇ ನಮ್ಮನ್ನು.” ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಇತರರನೇಕರು ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ, ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸದಾಚಾರ ಸಾಧನ್ನಾಗಿ ಇವು ಸುಖಜೀವನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೇನ ರಿಕ್ತ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು “ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದೇ ವಿಜ್ಞಾನದ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವಂತಹದು ಬೇರೆಗಾಂದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ—ವಿಜ್ಞಾನವು— ‘ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಮತಧರ್ಮವೇ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಡತ್ವವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉಧುನಿಕ ಮಾನವನು ಆತ್ಮಪಘಾತಿಯೆಂದು ಮೇಸರಿಕ್ಕ ಎಂಬಾತನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯು ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೇನೆಯೆಂದು ಅವನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಟ್ಟಿತರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ನಿಜವಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವನತಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡುವ ಜಡತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಈ ಸಾಹಸವಾದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯೇ ಲೇನೆಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಾವು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮತಧರ್ಮಗಳು, ಮತಗ್ರಂಥಗಳು, ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ನಮಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ತ್ವಾಗ ಜೀವನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೇ ಏಹಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಮತ್ತು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ನಂಬಿಕೆಯ ಆರಿವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಹೊರತೂ ಈ ವಿಧವಾದ ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಜೀವನವು ಹಾಸ್ಯಸ್ವದ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಭಿಮಾನದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನಿಃಸ್ವಾಧಿಜೀವನ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಇರು ವಪರಸ್ಪರ ವಿಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕುಶಲಿನಿರ್ಯಾದ ಲಿಲೀ ಹೆಬರ್ ಎಂಬಾಕೆಯು “ಅನುಭವದ ಕಳವಳ, ದುರಾಶೇಯ ಬಾಹುಲ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ವಂಚನೆ” ಇವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕ್ಷಾರ ಒಣ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರೆಯಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮಭಿಮಾನ ಜೀವನವು ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಿಕಾರತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಯೇಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರಾಸರಾಗಿಯೂ, ಉತ್ಪಾದಕವಾಗಿಯೂ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದೇ ನಿಃಸ್ವಾಧಿ ಜೀವನ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನು ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿಯೂ ರಾಕ್ಷಸನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಂಬುದೇ ಆಕೆಯ ವಾದ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿತ್ತಹಾಸಿಕ ಅಥವಾ ಇತರ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ಕ್ಷೀಷ್ಣಪದಗಳು. ಯಾವಾಗ ಮಾನವನು ಶನ್ಮ ಮತ್ತು ತನ್ನಿಂದನಾಡಿಗಳ ಏಹಿಕ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅರಿಯುವನೋ ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಶಾರೀರಿಕ ಜಡತ್ವದಿಂದ ಉದ್ದೂತನಾಗುವನು, ಎಂಬುದೇ ನಾವು ಇತ್ತಾಸದಿಂದ ಕಲಿಯುವ ವಾರ. ತ್ವಾಗಜೀವನದ ಸತ್ವರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಶೀಳುದ್ದಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಭಿಮಾನಪೂರ್ಣ ಜೀವನದ ಸತ್ವರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರುವುದು ನಿಷ್ಪಯೋಜಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಭಾವನೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದೇ ಇಂದಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ. ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವನ್ನಾಗಿಯೂ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಸಫಲವನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಡ್ಡಿಯಿಂದರೆ ಒಂದು ಪಂಗಡದವರ ಕಲ್ಪಿತಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ನ್ನೇರಿಟೋ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಹರಾದವರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದನು. ಈಗಲಾದರೋ ವಯೋವೃದ್ಧನಾದ ಜಾಜ್ರ್ಯಾ ಬನಾರ್ಡ್ರಾಷಾ ಎಂಬ ಮಹಾಶಯನು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಿ

ದ್ವಾನೆ. ಮಾನವೇತಿಹಾಸದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಗಳ ತಂಡಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಜೀವನವಾಗೆದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ತೀರನಾದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿಗಳು, ಪ್ರಾಜ್ಞರು, ಮಾಧಿಪತಿಗಳು, ಕ್ಯಾರಾರಿಕಾನಾಯಕರು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಜ್ಞರು, ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ (ಡಾಡಾಲಿಸಂ) ದಬಾವಕ್ಕೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕಾಹಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದು ಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರೂ ಇದು ಜುರುಕಾದ ನಿರ್ಬಹ್ಯಾದಿಂದ ಕಾಯ್ದ ನಡಿಸಿ, ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನ ವಿನಯದಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪಪೂರಿತವಾದ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಬೆಳಸುತ್ತದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಯೋಚನಾ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ಅಂತರ್ನಿರ್ಗಳ ನ್ಯಾನತೆಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಚನೆಗಳಿರುವ ಭೀಕರ ವಿಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ವಕ್ರವಾದ ನಡತೆಗೆ ಒಯ್ಯಿವ ಸಂಭವವೂ ಉಂಟು. ಆದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಗಳಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯವಿದ್ದರೂ ಆದು ಕ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಪಡುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕುಲ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ನಾಡುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೇ? ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೊದಲನೇ ಎರಡು ವಿನಯಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳ ನೇರೆಸಾಧಿಸ್ತ್ವಾಟಿಸ್ತ್ವಾಟಿವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂದುಹೇಳಬಹುದು. ವಸ್ತುತಃ ಇಬ್ಬರು ಮಾನವರು ಇಂದು ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದೇ ಇರುವರೆಂದು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ, ದೈಹಿಕವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಜನಾಂಗವಾಗಲಿ, ಒಂದು ಕೋಮು ಆಗಲೀ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮಾನಸಿಕ

ಸಂತುಷ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ನೀರವು ಪಡೆದ ಮಾನವನಿಮಿತ್ತ ರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಮನೋಭಾವನೆ ಉಂಟು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಸರ್ವಸಮೂತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಪ್ರತಿದೇಶದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ನೇಲಿಸಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಕೃತಕವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಉಗಮಗಳಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಸಿಸ್ಟಂಡೆಹ ವಾಗಿಯೂ, ಅಖಂಡವಾದ ಮತ್ತು ಸೀಡಾರಹಿತವಾದ ಸೀತಾರ್ಜಿತದ ಸಾಫಲ್ಯಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಸಿಯಾದ ಸಮೃತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಸರ್ವರ ಅಭಿಷ್ಪ್ರಾಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯೋಣ ಎಂಬುದೇ ಆ ಫೋರ್ನಾಷಣೆ ಅಥವಾ ಕೂಗು. ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವಷ್ಟಿ ವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ತಳಹದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಆಡಂಬರಗಾರರು ಮತ್ತು ದುರಾಶಾಪರಂಬಾದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಿಂದು ಬಹುವಿಶದವಾಗಿ ನಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಈ ಜನಗಳ ಸಮುದಾಯ ಗಳನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೂಲಸಿದ್ಧಾಂತವುಂಟು. ಅವು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಏತಿಹಾಸಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಉತ್ಸಾಹಂತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಗುಂಪುಗಳ ವೈವಿಧ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಶದವಾದಂತಾಯಿತು.

ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯದ ಮತ್ತು ಸಮಾಜನ ಕಾರಂತಿಯನ್ನು ತ್ವರಿಪಡಿಸುವುದೇ ಪರಹಾರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೇವೆ, ಅತಿರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸಾಧನಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಮಾನವೀಯತೆ ಇವುಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

೨. ನಾಗರಿಕ ಯಂತ್ರ

ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಷಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕಯುವಕರಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಮತ; ಆ ಮೇಲೆ ಆಹಾರ. ಪಟ್ಟಣನಿವಾಸಿಗಳಿಗಾದರೋ ಮೊದಲು ಆಹಾರ; ಆ ಮೇಲೆ ಮತ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಭಾರತದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಏಹಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎರಡು.ತೆರನಾದ ಸಮಾಜದ ಪಂಗಡಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಡಿಸ್ರೇಲಿ (Disraeli) ಎಂಬಾತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಜನಾಂಗಗಳಿಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಧುನಿಕ ಮಾನವನ ಐರ್ಫ ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇವುಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸನ್ನಿಹಿತದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬಬ್ರಂಭ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಕೂಲಿಯವರು, ಕೆಲವರು ಗಿರಣಿ ಮಾಲಿಕರು, ಕೆಲವರು ಗುಮಾಸ್ತರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಚುಂಗಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಹೀಗೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಉದ್ದೇಶೀಗಗಳಲ್ಲಿ .ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳ್ಳಿರು. ಮತ್ತು ಪ್ರಚಲಿತ ಸಮಾಜದ ಕಾರ್ಯನಿರತ ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಇರಬೇಕಾದ ಅಧವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧವಾ ರಾಜಕೀಯ ಜಾಗ್ರತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ಲಾಖಿಸಲು ಯಶ್ವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಯುವಕನು ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಆರ್ಥಿಕಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗುವನು. ಈ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ತನ್ನ ಕ್ಷೇಮಲಾಭಗಳು ಕೇವಲ ಹಣ ಮತ್ತು ಏಹಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಗಳ ಆರ್ಚನೆಯ ಅಧೀನವೆಂಬ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ತನ್ನದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಪಂಗಡಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾಟಸ್ಥಾನಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಂದು

ವೇಳಿ ದ್ವೇಷ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಉಂಟು ವಾಡಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸ ಅಥವಾ ಇತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಇವುಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಧನ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸದ ಅರ್ಹತೆಯು ಈ ವಿಧವಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಥವಾ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಮಾಜಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ಅನೇಕರನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ನಗರದ ವಾತಾವರಣವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಧ್ಯಾತ್ಮೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಹೊಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕ ವಾತಾರಣವು ಅಕ್ಷಲ್ಪ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೇಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ನೀರಿಹೊರೆಯವರಿಗೂ, ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯತತ್ವರಾದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಕರಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಾಫ್ತೀಸಲು ಸಾಧ್ಯವಂಟು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಧಿಗ್ಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥಕಾರ ಮತ್ತು ಅವನೆಂಬಿಕೆಗಳು ಜನರಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತವೆ. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಬಲವಾದ ನಿರಾಶೆಯಿಂಟಿನ್ನಿಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಕ್ರಾಂತಿ ಉದ್ಘಾವಿಷ್ಠತ್ವದಿಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಯತತ್ವರಾದ ದೃಢವೇನಸ್ತುಳ್ಳವರೂ ಸಾಹಸಿಗಳೂ ಆದ ಜನರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾಕರಾದರೂ ಕೂಡ ಬಲವನ್ನು ವದ್ದಿಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಸ್ವಾತ್ಮಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮುಸ್ಲಿಂಲೀಗ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಭೆಯೂ ಕೂಡ ಭಾರತೀಯ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೇರಿಸಿಸಲು ಸಾಮಧ್ಯವುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತೀಯ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತದೃಷ್ಟಿಯೇ ಉದಾರವೂ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವೂ ಆದ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಜನರ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಬಹುಶಃ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿವೃಯವೇ ಪ್ರಧಾನ

ಹಾಗುವ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಭವಿಷ್ಯವು ಅರಕ್ಕಿತವೂ ಅಂಥಕಾರಮಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿರತಕ್ಕ ತರುಣರು ಕಪಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಳ್ಳಿವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಾಳುವುದೇ ಅವರ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯಧ್ಯೇಯ.

ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತತ್ವರಾದವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಆವು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಸಮತಾವಾದಿಗಳು, ಮತ್ತು ವಿಶಾಲಸ್ವಷ್ಟಿಯಳ್ಳಿವರು.

ನಮ್ಮೆ ಸಾಮಾಜಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಮಾಜಿಕ ಕ್ಷಾಂತಿಕುನ್ನಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತ್ತಿಹಲವುಂಟು. ಅವರೇ ಈ ಸಮತಾವಾದಿಗಳು, ಮತ್ತು ರಾಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳು. ಇನ್ನುಳಿದ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯವರು ಪರಮತ ಸಹಿತ್ಯಗಳಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತ ನೇ�ರ್ ಇವರುಗಳಿಂದ ಆರಾಫಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮತಕ್ಕೆ ಮಾನಸಿಕ ಆಧಾರವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸೋಣ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದುವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ನೀರಿಕ್ಕಿತವೂ ಅಥವಾ ಗೋಚರವೂ ಆಗಿರಲಾರದು. ಆದರೆ ಆದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಸಮತಾವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜಸುಧಾರಕರು ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯಳ್ಳಿವರೂಡನೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ನಮ್ಮೆ ಯುವಕರ ಚೆಳುವಳಿಯು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ; ಅಲ್ಲದೆ ಆದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಭಾವನೆಗೇ. ಇಂದು ವಿಧವಾದ ತಾಟಸ್ಥಿತಿವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶಿಸ್ತ, ಚಾಕು-ಚಕ್ಕತೆ, ತರಪೇತು ಇವುಗಳಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಿಹೀನರಾದ ನಾಯಕರನ್ನು ನಾವು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಅಲ್ಪವಾದ ಅಧವಾ ಮಹತ್ತಾದ ಕ್ಷಾಂತಿಯು

ನ್ನೆಂಬಿಸಲು ಸರ್ವಥಾ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಾಜ್ರಾನದ ಪ್ರಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವನೆಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಶಕಾಳಿ ನಮ್ಮ ಯುವಕನಾಯಕರ ಹೀನದೇಶಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ನಾನಾಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತ ನೀಹುರವರು ಅರಿತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಜಗತ್ತಿನ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಪರಿಂದಲೂ, ದೇಶಸೇವಕರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಯುವಕ ಮುಂದಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ವೈಚಾರಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜಾಜ್ರಾನದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪದವೀಧರರ ಆಂತಸ್ತು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಲಾಶಾಲೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೋರ್ವಡದೆ ನಮ್ಮ ಯುವಕ ಯುವತೀಯರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಹೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಡಂಬರವೂ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಫಲವಾದ ಅಥವಾ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ನಡತೆಯನ್ನು ಬೆಳಸತಕ್ಕ ಇತರ ಗುಣಗಳೂ ಅಂಕುರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವನ್ನೇ ನಾವು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಒಣ ಹೆನ್ನೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಆದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೇಡು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಒಣ ಹೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹೆ ಮೇಲ್ತುಟ್ಟಿದ ಆತ್ಮವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮತರವಾದ ದುಷ್ಪಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಈಗ ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಮತ್ತು ಘೋಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಯುವಕರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ವೈಧವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಆರ್ಥಿಕಿಲ್ಲದ ಅಥವಾ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಷ್ಕರಗಳನ್ನೂ ಹರತಾಳಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಂಘಗಳು ಏರ್ವಡಿಸಿ ಆದರ ಮೂಲಕ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇತರ ಹಿರಿದಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ ಅನುಕರಿಸುತ್ತವೆ. ನಿತ್ಯಕಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಯೋಜನ

ಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಕೇಳಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಬಡಾಯಿ ಮಾತುಗಳು. ಅಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ನಾಗರಿಕ ಯುವಕನನ್ನು — ಜಿಗುಪ್ಪೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಪಾಠಗಳಂತಿರುವ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಭಿಗಳೂ ಅಥವಾ ಸಾವಿರಾರು ಸಲ ಪ್ರನರುಚ್ಛರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಘೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೇರವಣಿಗೆಗಳೂ ಆಕಷಿಂಸಲಾರವು. ಹೀಗೆಯೇ ನೂಲುವುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅದರಂತಿರುವ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾಗಲೀ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ಲಾಪಗಳ ಬೇರುಗಳು ಶಿಧಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಈಗಣ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ವಾದ ಬೇಳವಣಿಗೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಫಲಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನನ್ನ ಕ್ಷೇಗೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಇದುವರೆವಿಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಮೋಸ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಯುವಕರೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಡೆದೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಬಹಳ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿರತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಉಳಾಕಾಶಕ್ಕಿಯ ಅಭಾವವನ್ನೂ ವೃತ್ತಿಸಂಬಂಧವಾದ ಜ್ಞಾನದ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವನ ಯಂತ್ರಪರಾಧಿನಿತ್ಯ ದ್ವೇಷವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಯಂತ್ರಕ್ಕೇ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅನಾದರಣೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಯಂತ್ರವು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನವನು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಕಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಪಕ್ಷಾನುಯಾಯಿಗಳ ಚಚ್ಚೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ—ಸಮತಾವಾದಿಗಳೂ, ರಾಯ್ಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಆದ ಯುವಕರೂ ನಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ನಾಯಕರೂ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಪುನಃ ಉಚ್ಛರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರವ್ಯಾದೇಶವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಅಶ್ಚಯಗೊಳಿಸಿದಂತಹ ಕಾರ್ಣಿಕಿಯತವಾದ ಸನ್ಮಾನೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಕಾರ್ಲ್ ಮಾಕ್ಸ್

ಮಹಾಶಯನಿಂದ ಒತ್ತಿಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಈ ಜೀವನದ ಸನ್ನಿಹೇಳಣಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಆಧಿಕ ದುರಾಶೆಗೆ ಇರುವ ಪ್ರೇರಣೆಯೂ ಕೂಡ ಈ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿ ರುಂನ್ನ ಮೃದುವಾಗಿ ವಾಡಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಲಕ್ಷ್ಯಗಳೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ವಷ್ಟ ಕುಗ್ಗಿ ಸಿವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಚೆಳುವಳಿಗೆ ಅಹಿಂಸೆಯೇ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ ಅಥವಾ ಕ್ಷಾಮಿಎಡಿತ ಭಾರತೀಯನಿಗೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆಗಾರಕೆಯೇ ಚೆಳುವಳಿಗಳೇ ಒಂದು ಸಹಾಯ—ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಆವನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆವರ ಸಾಂಘಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳಿಲ್ಲಾ ಕಾಫಿ ಟೀ ಕ್ಲಾಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಮಾತಾವಾದಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷೀಯ ಕೆಲಸಗಾರರೊಡನೆಯೂ ಮತ್ತು ಹಿತಚಿಂತಕರೊಡನೆಯೂ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸ್ವೇಜವಾದ ಸಂಪರ್ಕವು ಭಾರತದ ಯುವಕ ಚೆಳುವಳಿಯ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಗಮನಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದೇಬರುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿಯ ಒಂದು ಸಾಂಘಿಕ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಗೆ ಅಹಿಂಸಾದ ತರಪೇತನ್ನು ಕೊಡಲು ಆವರು ಹೆಚ್ಚು ಮುತ್ತುವಚಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ರಾಜಕೀಯ ಕೆಲಸಗಾರನು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅನೇಕರು ಇನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ, ಚರಿತ್ರಾಕಾರನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದಿಗಳ ಎರಡು ದುಃಖಕರವಾದ ಅಪಜಯಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಮಹಾಯುದ್ಧವಾದೊಡನೆಯೇ ಆವರು ಆಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಪರಾವರ್ವೇಭ ಮೌದಲನೆಯದು. ಆಗ ಆವರು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದ ಜರ್ಮನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಮಷಿಷಿನ ನಿರ್ದಯಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಆವಶ್ಯಕರವಾದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಜರ್ಮಾಬ್ದಾರರಾದರು. ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಸುಧಾರಣೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ (Radical Democratic Party) ಪಕ್ಷದವರ, ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲದ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗೆ

ಅಹ್ವಾಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇಯ ಪರಾಭವವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜನರ ಉದ್ದಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿಗಳ ಮಹತ್ವರಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಹೀನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪಕ್ಷೀಯ ಚಿಹ್ನೆಯ ಚೀಟಿಯು ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಹೇಡಿತನವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಮಾನಕರ.

ಸಮತಾವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾಯರ್ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ನಾಡಿನ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮಧರಾಗಿರ ತಾರೆ. ಪಂಡಿತ ನೇಹಾರುವರಂತಹ ನಾಯಕರೂ ಸಹ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಜೀವನ ತತ್ವದ ನಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವವನೆಂದರೆ ಆತನೊಬ್ಬನೇ.

వ్యావసాయిక కౌరంతియల్లదే భారతీయ కౌరంతియి, ఆసంభవ వేందు అవరు ఆరితిద్వారే. భారతీయ . రైతను బహళ దుఃఖశర వాద కష్టానవ్యాగళన్ను అనుభవిసేత్తి ద్వానే. ఇన్నొల్లియాదరూ ఇదే దుఃఖాన్ను అవను ఆనుభవిసిద్దే ఆదరి ఆదు దురంతవాద బాళీము పరిగణిసల్పుడుత్తిత్తు. ఆదరి ఇల్లి నంసాగి ఆదు ప్రతినిష్టద దృష్టి వాగిదే. ఈ విధవాద కుందుకోరకైగళన్ను నావు ఈ ఘస్తుకద బీరి స్థాఖ్యదల్లి వివరిసిద్దే ఏ. గ్యాము భారతద లక్ష్మగట్టులే జనరన్ను నామాజిక జవాబ్దారిగళిగి గమన కోడువంతి చొగ్గుతిగొళిసువుదే ముహాత్మాజియవర ముఖ్య కెత్తమ్మవాగిదే. ఈ ప్రయత్నదల్లి అవరు బహళ మట్టిగే జయతీలరాగిద్వారిందు హేళబముదు. వాాన వన గౌరవ మత్తుహక్కుగళ తిథివళికేయుంటాగువంతి ఈ రైతను సుహాత్మాజియేవరు ప్రచుద్ధగొళిసిద్వారి. తమ్ముల్లిడగిరువ దాస్య భావవన్ను ధైర్యందింద ఎదురిపలు, తమ్ము సహాయవన్ను నిఱడుత్తు హురిదుంబిసిద్వారి. అల్లదే ఆ రైతరల్లడగిరువ జడత్పువన్ను విమూల

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ನೇಹಾರುವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಯುವಕರು ಪೂರ್ಶಸ್ತ್ರೀ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಯುವಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಸಹನೆಯನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಪರಿ ಶೀಲನಾ ಗುಣವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ, ಧಾರಾಳವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇವುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸುಗುಣಗಳಿಲ್ಲವೂ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಅವರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಸನುಧರಾಗಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಫಾರ್ಮಾವೆಡ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಚಿನ ಮಹಾನಾಯಕರೂ ಆಗಿದ್ದ ಬಾಬೂ ಸುಭಾಸಚಂದ್ರ ಚೋಸರು ಈ ಕುಂದು-ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಸೋಗಸಾಗಿಯೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹರಿಪುರಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಜನ ಬಾಹುಳ್ಯದ ಶಕ್ತಿ ಯನ್ನೂ, ಉತ್ತಾಹವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿ, ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಲು ತರಪೇತಾದ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ ದಳಗಳ ಸಾಫ್ಟ್ ಪನೆಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಅವರು—“ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಗೆ ಬದ್ಧ ಕಂಕಣರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದಳವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆಯೆ? ನಮಗೆ ನಾಯಕರಾಗಲು ಶಕ್ತಿ ರಾದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಚಂಡ ಯುವಕ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ನಾವೇನಾದರೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ತರಪೇತನ್ನು ಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀ ವೆಯೆ? ಎಂಬೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಲವೇನೋ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ದಳವೂ ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ನಮಗಿಂದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಾಫ್ಟ್ ಪಿಸಲು ನಾಯಕರು ಅವ್ಯಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯುವಕರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಇನ್ನೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾನರ ಸೇನೆಯು

ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಶಿಸ್ತಿನ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಧವಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲವಿನೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ— “ದೇಶ ಸೇವಾದಳಗಳು,” “ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣಾದಳಗಳು” ಮತ್ತು “ಖಾದ್ಯಾಯೆ ಖಿದ್ದಾಮತ್ತಾಗಾರ್” ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸೇವಾಸಂಘ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವಾದಳ ಈ ಎರಡೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅನುಯಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿನೆ. ಭಾರತವು ಪೂಜಾಹರ್ಷವಾದ ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವದ ನೇರವಿನಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರತ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಮಾತ್ರ ಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೂ ಪ್ರತಿ ಭಟ್ಟನಾಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ರಕ್ಷಕರ ತಂಡವನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡಲು ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆಯು ತನ್ನ ಅಭಿಷ್ಪ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೀವೆ. ನಾವು ಸ್ವಯಂಸಿದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಭಯವನ್ನು ಬಲಾತ್ಮರಿಸಬಾರದು. ವರಸ್ವರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ದಾಷ್ಟವನ್ನು ಹೊರಿಸಬಾರದು. ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೇ ಹೊರತು ದುಷ್ಪತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ವ್ಯಧರವಾಡಬಾರದು.

ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ದ್ವಾಗಿಯಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾರಮ್ಯಾಖ್ಯಾ ವಿವರಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಧವಾಸಾಂಘಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಈಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ದ್ವಾಗಿಯಾ ಇರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಂದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಸಮತಾವಾದಿಗಳ ಪಕ್ಕ. ಅದು ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಜ್ಞಾನಪ್ರಜ್ಞ ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸತಕ್ಕ ತರುಣರ ಗುಂಪಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯರಂಗದ ದುಂದಭಿಯು ಮೊಳಗಿದೊಡನೆಯೇ ಅವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕನೂ ಈ ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಬೇಕು ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮಾನಸಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಸೌಜನ್ಯವೂ ಇದೆ. ಭಾರತದ ಮತ್ತು ಗುವಕ

ಚೆಳುವಳಿಯ ಭವಿಷ್ಯವು ಈ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದೆಯೆಂದರೆ ಆದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ?

೨. ಮನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಜಿ

ಯುವಕನ ಮಾರ್ಗವೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗ. ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯೆಂಬ ದೀವಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಧೈಯರು ವಾಗಿಯೂ ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮುಂದೆ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ ಆತನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಮೂರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು. ಫಲ ಮತ್ತು ಸೌಖ್ಯ ದಾಖಲೆಗಳಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿಸತಕ್ಕದ್ದೇ ಮನೋರ್ಥಿನತೆ. ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಆದಿದೇವತೆಯಾದ ವಾಗ್ದೀವತೆ. ಯುವಕರಿಗೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಮಧ್ಯ ವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾರ್ಥಿವತೆ. ಸ್ಥಿರವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುವಕನು ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಮುಂದೆ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಈ ಯಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಯುಂಟು. ಅದನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕರಿಣವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ರುಳಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ವಯೋವೃದ್ಧರೇ ಆ ಅಡಚಣೆ. ಅವರೇ ಪಾರ್ಚಿನಾಭಿಪಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರು. ಆವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೇನೆಂದ್ರಿಶಾಲೀಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶೀತ್ಯಾನಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಂಡಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಪಾಚವೇ ವಿವೇಕ ಶಾಂತಿವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ಸಾಮಧ್ಯವೇ ನಾಯಕವೆಂದೂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲೀಗಳಾದ ಯುವಕರ ಕೊರಳೆಗೆ ಪಾಶ ಬಿಗಿದಂತಾಗಿ ಅವರ ಮನೋವಾಕ್ಷಾಕಾರ್ಯ ಕರ್ಮಗಳ ರೀತಿಯೇ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬಾಲಕಿಯರ ವಿವಾಹಕ್ಕೂ ಬಾಲಕರ ಆಟಗಳಿಗೂ ಅಡಚಣೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಅಡಚಣೆ, ಅಂಕೆ, ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಇವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಸಹವಾಸವೆಲ್ಲ ಗುಮಾಸ್ತರೊಂದಿಗೆ; ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವಾದರೊಂದಾದ್ದಾಗಿ ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಅನಿರಚನೀಯವಾದ ಇನ್ನೊಂದೇ ಕೊಂಡರಿಗಳುಂಟು; ನಮ್ಮ ಗೃಹಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬೈದಾಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಈ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಗೃಹಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಕೊಂಡಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತರಾದ ನಾವು ಈ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆ ಮತ್ತು ಪಾರತಂತ್ರ್ಯವನ್ನುಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಏನನ್ನೂ ಹೊಂದಲಾರೆವು. ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಅಡಿಗಡಿಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಒರ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಮಾಚಿಕ ನ್ಯಾನತೆಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಪರಾಧಿನೆತೆಯೇ ರಾಜ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವಿಯರಾದ ಜನರು ಮಾನವನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಾಳಲು ಕಲಿಯಿದೆ ಹೊದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಹಾಯಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅಥವಾ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಲಾರನು—ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಜೀವನದ ಸುಖಗಳನ್ನು ಸೆವಿಯಲು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅಗಶ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗೃಹಜೀವನವು ಇವೆಲ್ಲಕೂ ವೈತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತಿರುಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾರ್ಥ ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಹಂಬಲವನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬವು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹವೈಯನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೇನೆಂದೀರಿಸಿದ್ದೋಣ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಯೂ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಗರಿಕನಾಗುವ ತರಬೀತು ಮತ್ತು ಸಾಂಘಿಕ ತರಬೀತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಪ್ರತಿಸುವುದನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಹೋದ್ರೋಗಿಗಳ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವೈಕ್ಯಗೂ, ಅವನ ನಡತೆಗೂ ಮತ್ತು ಅವನ

ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಸನ್ನಿಹಿತಗಳುಂಟು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಬದ್ಧ ಯೋ ಮತ್ತು ನೀತಿಯೂ ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಸ್ತ, ಹೊಂದಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಈ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೊಂದಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆ ವಿಧವಾದ ತರಬೇತು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೃಹಚೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಧಿಕಾರವೊಂದೇ. ದಾಸ್ಯ, ಪರಾಧಿನತೆ, ಅಸಹಾಯತೆ, ಬೈದಾಸಿನ್ಯ, ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಆಲಸ್ಯ,—ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರಿಂದ ಬಂದ ಗುಣಗಳು. ಖಂಡಿತನಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವು ಕೇರ್ತಿ ಸೌಖ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿರಲಾರದು. ಕುಟುಂಬದ ಸುಮಾರು ೨೦—೨೫ ಜನರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಬಲವಾದ ಒತ್ತಾಯುದಿಂದಲೂ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯತತ್ವರತೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ೨೧—೨೫ ಜನರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಭಾಗ ವಯೋವೃದ್ಧರಾಗಿ ಜಡತ್ವದ ಅಪರಾವತಾರಗಳಾಗಿ ದ್ವಾರೆ.

ಭಾರತದ ಆವಿಭಕ್ತು ಕುಟುಂಬವು ಎರಡು ಜನಾಂಗಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವಿದ್ದಂತಿ. ಈ ಜನಾಂಗಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಸ್ಪರ ವೈರಿಗಳಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಈ ಆವಿಭಕ್ತು ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿಯು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಒಂದು ಚೆರಸಾಧ್ಯಯಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಅಂದರೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರೀತಿಯು ಕೆಲವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಈ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೀವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಸದಾ ವೈಸಮ್ಮೆಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಜೀವನದ ರೂಪರೇಖೆಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯುವಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಘಳಿದಾಯಕವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ದಯೆ, ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತುದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಸಂಶಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಆವಿಭಕ್ತು ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಲವಡಿಸತಕ್ಕ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ರ್ಯಾತನ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ಶಾಶ್ವತ ರೀತಿಯೇ ಮೊದಲನೇಯದು. ಅವನು ಹೊಂಗದ್ದೆ ಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸಾಕಾ

ದಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ—ಆದುದೇರಿಂದ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅವನು ಚೀರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ. ಹೊರಗಿರುವ ಸ್ವೇಹಿತರ ಮತ್ತು ಬಂಧುಗಳ ತಾತ್ವಾಲಿಕ ಸಂಪರ್ಕಗಳಿಂದ ಹೊಸ ಮತ್ತು ಫಲದಾಯಕಗಳಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ತಾತ್ವಾಲಿಕವಾದ ಈ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಎರಡನೇಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೀರಲು ನಾವಿರಾರು ಜನರು ತಮ್ಮವೂರು ಕೇರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ದೂರದ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ವಾಸವಾಡಲು ಅನುಕೂಲ ವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಏಕೇಭವಿಸಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಲಾತ್ಮರಿಸತಕ್ಕ ಸನ್ನಿಹಿತ ಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಧಿಕ ದಾಸ್ತುಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುಂದು ಮಾಡಿ, ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಕಲಹಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಭಿನ್ನಾದಿ ಭಿನ್ನಾದಿ ಅವಿಭಕ್ತಿ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನದ ಶೈಪ್ರಫಲ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ನರಡು ನಿತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಜೀವನವು ನಿಜೀವದಿಂದಿದೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ಯೋಚನೆಗೂ ಆವೇಶ ಪೂರಿತವಾದ ಉತ್ಸಾಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು ವಿಶದವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿವನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಹೆಲವು ಪಾಠ್ಯಮಾರ್ಪ್ಯ ಕುಟುಂಬಗಳ ಉತ್ಸಾಹಪೂರಿತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೋಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆಧುನಿಕ ಪಾಠ್ಯಮಾರ್ಪ್ಯ ಕುಟುಂಬಗಳ ಅನೇಕ ನಿತಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಂಶವನ್ನು ನಾವು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿದೇ ಹೋದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬೆನ್ನು ಮೂಕಿಯಂತಿರುವ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿತಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗೆ ತೋರ್ಫಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಹಳೇ ಕಂದಾಚಾರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಬಲವಾದ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದಂತಾಗುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ನೂತನ ಯುವಕ ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಆದರ್ಶ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಹಳ

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಾಳಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಗುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಶ್ವಂತ ಆಸಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನೋವಿಕಾಸವನ್ನುಂಟು ವಾಡತಕ್ಕ ಚಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತರಾಗಿಯೂ, ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕಲಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತ್ವಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾದ ವಿವಾದಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಆವರಿಸಿದೆಯೆಂದು ನಮಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಗೋಚರ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಸ್ನಾರವೂ, ನಿರುತ್ಸಾಹವೂ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಜೀವನವು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪರಾಧೀನ ತೆಗೆ ಒಸ್ಪಿಗೆ ಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದೀವೆ. ಈ ಆವಿಭಕ್ತಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಪರಾಧೀನಳು. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವೃಕ್ಷಿಗಳ ಅವನತಿಯನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಭಾರತದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಶಾಶ್ವತವಾದ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾಗೆ. ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಆವಳ ಇರುವಿಕೆಯೇ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಳ್ಳ. ಆದರೆ ಪರಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆವಳು ತನ್ನ ಪರದೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ವೃಕ್ಷಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಗೆ. ಆದರೂ ತನ್ನ ಸಾಹಸ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿರಾಶಾಭಾವನೆಯೇ ಅವಳನ್ನು ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುದ್ಧವು ಹೆಂಗಸನ್ನು ಧ್ವನಿಸುಕ್ತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಬಂದು ಹೊಸವಿಧವಾದ ವೃಕ್ಷಿತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೆಲ್ಪಿಸಿದೆ.

ನಾವು ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದಂತಹ ಬಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಪ್ರಭಾವ ವಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೈತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಯ್ಯಿತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕುಗ್ಗುವಿಕೆಯನ್ನೂ ನಿರಾಶೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸನ್ನಿಹಿತಗಳೂ, ತರಪೇತು, ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇವಲ ಅಲ್ಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಪೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾವೆ.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಿರಜವಾಗಿಯೋ ಬೆಳಸತಕ್ಕ ಒಂದು ರೀತಿಯಿದೆ. ಈ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಲಿರುವ ಕೃತಕವಾದ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತೊರೆದರೆ ನಾವು ಮಾನವಕೋಟಿಯ ಅಗಾಧವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬೆಳಸಬಹುದು. ಈ ವಿಧವಾದ ಭಾವನೀಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕಲು ಬಲಾತ್ಮಕರಸ್ತುದೆ. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೆರಿಯ ಸಂಘಕ್ಕೂ ಹೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮೆಕ್‌ಡೋಗಲ್ ಎಂಬುವನು ಹೇಳಿರುವುದೇನುದರೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅವರ ಬೈಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳಿಯದು ಅದು ಒಂದು ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಆತ್ಮವಶ್ಯಕ ನೇಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಷ್ಪಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ಹೈತ್ರಿಪರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನವನ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಗೃಹಜೀವನವು ನಿರಾಶೀಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಮನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸತ್ಯವೋ ಸಮಾಜದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಷಮ್ಯದ ಒತ್ತಡವು ದುರಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ದುರ್ವಾಸರ್ಗಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅವಿಭಕ್ತು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಛೈನ್ಯತ್ವವು ಹಲವರ ಅಧಿಕಾರವೂ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವೂ ಇದೆ. ಮಾನವ ಹೈತ್ರಿಯ ಪಾರಮ್ಯತೆಯು ಅಲ್ಲಿರಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾನವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಲು ಸಾಮಧ್ಯರವನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು.

೫. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಥಾವರತೆ

“ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವಭಾವ” ಎಂಬ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪುಸ್ತಕ ದಲ್ಲಿ ಅನೇಸ್ಟ್ರಾಬಾಕ್ರಾ ಎಂಬ ಮಹಾಶಯನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಚೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವನು ಹೇಳಿರುವ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಫಲದಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಸ್ವರೂಪದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡಬೇಕಾಗದೆ. ಆದರೂ ಬಾಕ್ರಾನಿಂದ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸೋಣ.

ಅವನ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೇಲ್ಮೈಟ್ಟಿಡ ವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಭೌತಿಕ ತಳಹದಿ. ಈ ಭೌತಿಕ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಏದು ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಜಾತಿ, ಪ್ರದೇಶ, ವಾಯುಗುಣ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ. ಪ್ರಕೃತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಇವು ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಪ್ರೇ|| ಬಾಕ್ರಾನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಆರ್ಥಿಕ ಅಂಶವೇ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಫಲದಾಯಕ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ— “ನಾವು ಈ ಅಂಶದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಜನಸಾಂದ್ರತೆ, ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇಯದಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಎರಡನೇಯದಾಗಿ ಮತ್ತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ, ಮೂರನೇಯದಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಪತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯಾವಧಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಬಲಯುತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ “ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ರೇಷ್ಟ್ಯಯಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿಗೆ

ನಂತೆಭದ್ರವಾಗಿಯೂ, ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೇ ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಭೌತಿಕ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಕ್ರಮ ಪಡಿಸುವುದು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನನ್ನ ಮಾರ್ಚಿಸಿ ಒಂದು ಕಾರಂತಿಯನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸುಬಹುದು.

ಅನಾದಿಯಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪು ಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಂದವೇ ನಮ್ಮ ಮತ್ತಧರ್ಮ. ನಾಯ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ, ಭಾಷೆ, ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಇವುಗಳೂ ಬದಲಾಯಿಸಿವೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಪರಿಣಾಮ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಾತ್ಮನುಸಾರವಾಗಿ ಬೀರಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮತ ಧರ್ಮವು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಹನೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದೆ. ನಾವು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಇತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಂಶಗಳು ಏಹಿಕ ಮೂಲವನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ತೋರುವುವು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವು ಮಾನವನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯು ಘಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮತ ಧರ್ಮಗಳ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯ ದಿಂದಲೇ ಆಗಾಗ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀವೆ. ನಮ್ಮ ಲ್ಲಿರುವ ಈ ದಾತ್ಮೀಣ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರಿಂದ ಒಂದೇ ಗುಣಗಳು ನಮ್ಮ ತಿಸ್ತನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ಮತಪ್ರಚಾರಕರು ಉಪದೇಶಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಲ್ಲಿಸು. ಬಾಕ್ರಾನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಬಲವತ್ತರವಾದ ಆಧಿಕ. ಶಕ್ತಿ ಇನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನೀತಿಧರ್ಮವು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಮತಧರ್ಮವು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟುತ್ತು. ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಭಾವನೆಗಳು ಆತ್ಮಂತಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಮನೋವಾಕ್ರಾಕ್ರಾಕ ಕೆಮುಕಳಲ್ಲಿಯೂ, ಆದರ್ಥ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಬಾಹಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೀವೆ. ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಈ ಪ್ರಮಾಣ ಸ್ವಿಕಾರಗಳ ನಾಶಕಾರಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಣಲಾರೆನ್ನು. ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರನ್ನು ವಂಚಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಹೀಗಳೂ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ತಳಹದಿಯನ್ನೇ ಭೇದಿಸತಕ್ಕ ಸ್ನೇತಿಕ ಅವನತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರೆನು.

ಒಂದು ಧೈರ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದಾಗ ಒಂದು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ನಾಶಹೊಂದಿದಾಗ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರುವ ಆಶೆಯು ಸಾಧನೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮತಪ್ರಚಾರಕರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಯುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಮತಧರ್ಮವು ಆತ್ಮನ್ವಿತ ಸಾಫ್ತ್ವನದಿಂದ ಕೆಳಗಳಿಂದೆಯಂದು ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಸೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಹೊಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಸುಧಾರಕರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಮಂದಿರಗಳೊಂದಿಗೆ, ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವ ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸದೇ ಯಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರನ್ನೇ ನಾವು ತ್ಯಾಗ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವು. ಇಂತಹ ಗುಂಪಿನಿಂದಲೇ ದೇಶಭಕ್ತರ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರ ಸಮೂಹವು ಉದ್ಘಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಬಲಯುತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳಿಯದಕ್ಕಾಗಲೀ ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಲೀ ಮತಧರ್ಮವು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಜ್ಞಾನಚೋಧಕಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಗಾರರೂ ಸಹಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ನೀರವೇರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಕೋರ್ಮುಗಳು, ಕೆಲವು ಸಂಘಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಸೂಚಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದುತಾಗುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಂಪೇ ಲರಡನೆಯದು. ಆಶಾಪೂರಿತವಾದ ಯೋಜನೆಗೆ ಫಲದಾಯಕವಾದ ದೇಹಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದ ಅನೇಕರನ್ನು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು

ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಯುವಕರಿಗೆ ಅಸದ್ಯ ಶಾಂತಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಗುಂಪೇ ಮೂರನೆ ರುದು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅವರು ಈ ಸಹಾಯಕವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾಚಕರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉನ್ನತವಾದ ಧ್ಯೇಯ ವನ್ನು, ಜನರ ತರಚೀತಿಗೆ ಉನ್ನತವಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾರ್ಪುಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯವು ಭಾರತೀಯ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಳಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಡಾ|| ಡೆಸಾಮಾಂಡರು ಬಿನ್ನ ವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಓದ್ಯೋಗಿಕ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥವಾದ ಕಾರ್ಯದೆಯು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಲಲಿತಕಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿನುಸಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯರ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಮಾನಸಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಈ ವಿಧವಾದ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಸಿತವಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡತೆಯು ರೂಪಗೊಳ್ಳುವುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ, ವಸ್ತುವಿನ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಿಷ ಜನಾಂಗದ ನಡೆನುಡಿ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಇತಿಹಾಸದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರುವುದರಿಂದ, (ಅದು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಲೀ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಲೀ, ಲಲಿತಕಲಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಲೀ,) ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಆವರಿಸಬಹುದಾದ ನಾನಾಶಕ್ತಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಲಭಿಸಿರುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾವು ಒಂದಾಗಿದ್ದೀವೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಾವು ಕಾಣುವ ಅಸಮಾನತೆಯು ನಿರಘರಕವಾದ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪರಿಣಾಮವು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಯಿಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲೀ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲೀ ಫಲದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಉಹಳೆಗೂ ನಿಲುಕುವಂತಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಹಿಂದಿದ್ದೀವೆ.

ಈ ವಿಧವಾದ ಪ್ರೇರೀಪಣಿಗಳ ಎರಡನೇ ಫಲವೇ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನಿರ್ಬಂಧ ಮನೋಭಾವ. ಅದು ಕಾರ್ಯಕರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ತರಣರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧಿರ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಶಕ್ತಿಸಾಮಧ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಆಡಳಿತದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರಬಲ್ಲದು. ಈ ವಿಧವಾದ ಮನೋಭಾವವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆರಂಭದ ಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಉದ್ಘವಿಸಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವೊದಲಿಲ್ಲೇ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವೈರುಕ್ಕಿಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂ ಕಂಡುಬಂದು ಈ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಹುದು.

ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಣಿಯಂದ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಈ ‘ವಿಚಿತ್ರ’ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಕಾರ್ಯನಿರ್ಮಾಣ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸರ್ವ ವಿದಿತವಾದ ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಮಾನವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಧವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಅಡಚಣೆ ಉಂಟಾದಾಗಲೂ, ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಉಂಟಾದಾಗಲೂ, ‘ವಿಭಾಗದ ನ್ಯಾಯ’ಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅದು ತನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮಾನವನನಲ್ಲಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯ ಒಂದು ಗುಣವು, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ. ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹರಿಯುವಂತಹ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನೂ, ಉಂಟಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ವಿಶಾಲ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯ ಅಥವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗೂ ಕೂಪ್ತವಾದ ಸಂಚಾರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಶ್ನಾವಾದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರನು.

ಸಾವಾಜಿಕರೀತ್ಯಾ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಸಂಭವಗಳು ಕಾದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಜಾತಿಮತಗಳ ವೈಮನಸ್ಯದ ಪ್ರಭಾವವೇ ಈಗ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜಾತಿಗಳು, ಮತಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳು — ಹೀಗಾಗೆ ಭಾರತ ವರ್ಷದ ಜನತೆಯಿಲ್ಲಾ ಭಂಡಭಿಂದ್ರವಾಗಿ

ಹೋಗಿದೆ. ವಿವಾಹ, ಬಾಂಧವ್ಯ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಮತದ್ವೇಷ, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ, ಮನಸ್ತಾಪ—ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ವ್ಯೋಂದು ಉದ್ದೃವಿಸಬಹುದು. ನಮಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ರೀತಿ ನಿರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನವರಿಂದ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಸ್ಥಾಯವನ್ನಾಗಲೀ ಪಡೆಯಲಾರೆವು. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಮಹಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು .ಸತ್ಯರಹಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ನಾವು ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ವಶಾಷ್ಟುತ್ತಾಪ ಪಡುವಂತಹ ಒಂದು ಸುದಿನ ಬರಬಹುದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಈದಿನ ನಮ್ಮ ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯನ್ನಿಡಿರಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳ ನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮತ್ತೊಂದು ನಿಷೇಧ.

ನಿಷೇಧವೆಂಬ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳುಂಟು. ಮೊದಲನೇ ಯಾದು—ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಂತಿಗಳನ್ನು ವಿಶಿಗೊಳಿಸುವ ನಿಗ್ರಹ ಶಕ್ತಿ. ಎರಡನೆಯದು—ಅನುಕೂಲವೋ ಪ್ರತಿಕೂಲವೋ ಆದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು .ವಿಧವಾದ—ಅರ್ಥವಾಗದಂತಹ—ಸಹಾನುಭೂತಿ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ವೀತಿಯು ವಿನೇಚನಾಶಕ್ತಿಗೂ, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೂ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತದೆ.—ಎಂಬ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯದು ತಾಟಸ್ಥಿ ಮನೋಭಾವ.

ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ತಾಳೈಯಿಂದ ಪ್ರೇರೀಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತ್ಯಾಗ ಬುದ್ಧಿ, ಮತಧರ್ಮದಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ರಮ್ಯತೆ, ಹೊರಗೊ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಒಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೋಭಾವನೆ, ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳೇ ‘ನಿಶ್ಚಯ’ ವೆಂಬ ಸಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು. ನಾವು ಮಾನ

ವನಲ್ಲಿರುವ ಆ ನಿಷೇಧ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿಮುಖಲಗೊಳಿಸಿ, ಆತನೆ ಶ್ರೀನೃಪನ್ನು ಗುಣ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ತು ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಮಾನವನ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಗೋಚರವಾಗುವುದು. (ರಮ್ಮಾವಾಗಿ, ದಿವ್ಯವಾಗಿ, ಮಾನವನಂತೆ ಇರುವ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಬೆಳಸಬೇಕು.) ವಿಶ್ವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಈ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೇ ಬಯೆಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಅವವಾನಕರವಾದ ಬಾಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕ್ಷಾಗಿ, ತಾತ್ಮಾಲಿಕ ಪರಿಣಾಮದೊಂದಿಗೆ ನಾಶವನ್ನೇ ಹೊಂದೋಣ.

೮. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ

ಆತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹುಶಃ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕರ ವಾದುದು. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಇಂಗಾದ ಪ್ರತಿಯೋಜಿ ವೃಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಆಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಆತ್ಮಂತ ಮೇಧಾವಿ ಆಧವಾ ನುರಿತ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನ ಪಕ್ಷ ಹೊಂದಿದ ವಿಶಾಲ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ವಿಭಜನಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಲಾತ್ಮಾರವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕಿಂತಿಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಪುನರ್ಚಿತವಾದ ವಿಶ್ವಸನಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ ಸಾಫಿನವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕು. ಮಾನವನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಇವೆ. ತತ್ವಜ್ಞನಿಗಳೂ, ರಾಜನೀತಿಜ್ಞರೂ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಭೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ಚೋಧಿಸಬಹುದು. ಜೀಮ್ಸ್‌ಹಿಲ್ಟ್ ಎಂಬಾತನೆ ಕಾದಂಬರಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಥಾನಾಯಕನು ಇಲಿಗಳ ಮತ್ತು ನುನುಷ್ಠರ ಸಂಗಡ ಆಟವಾಡಿದಂತೆ ಈತನು ವೃಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥನಿದ್ದಾನೆ.

ಹುಗಂತೂ ಯಾರೊಬ್ಬಿರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಕೇವಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೋರೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಣವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದ್ದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದಾದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅನುಭವವನ್ನೂ, ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿವರಾವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಚಚೆ ಸೋಣ. ಏಕೆಂದರೆ ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಚಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಂದ ದೋರೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಣವು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಳಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಜ್ಯಾಯೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗ ಬೇಕು.

ಜೀವನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವೈಕಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಳಿದವನೆಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೇ ಆಪಘಾತವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ? ಸರ್. ಎಸ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನಾರವರು ಎನ್ನು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ, ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

“ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಪಶುಗಳಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಂಟಾಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಾಹಗಳಿಗೆ ಸೋತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆಭಿಟ್ರದ ಭಾವಣಾಗಳೂ, ಹುಂಚ್ಚಾಟದ ಕೂಗುಗಳೂ—ಇವುಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೋಸ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಕಂದಾಚಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಅಥವಾ ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ನೋಡಲಿ, ಇನ್ನಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿ, ಯಾವ ಸೀನಿಯರ್ ನೋಡಲಿ ಇದೇ ವಿಷಯವು ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಒಂದು ರೀತಿಗೆ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ಕ್ಷೇಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ನಾನ್ಯಾಯವಾದ ತೀವ್ರ

ಕೊಡಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮೆಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಶತ್ರುವೂ ಉತ್ಪಾದಕ ಶಕ್ತಿಯೂ ನಾಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವೂ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮರೀತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.”

ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಾಧಿನತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳಳಿತ್ತಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ಭರತವಂಡದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ಶಕ್ತಿ ವಿಹಿನರೂ ಮೂರಧರೂ ಆದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ನೆಲಿಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಇಂದಿನ ಆಡಳಿತಗಾರರಾದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕ್ರಿಯೆಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಆಯುಧವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಳಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬುದು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ದೂಡಲು ಒಂದು ಸೋಗಸಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವವಾದಿಗೂ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಆಯುಧವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಯಾವುದೂಂದು ಯಂತ್ರವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಬ್ರಿಟಿಷರು ತಾವು ಧರ್ಮವು ರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮವು ರಾಜರಂತೆ ನಮ್ಮ ದೊರೆಗಳ ರಾಜನೀತಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ನಾಶಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾದರೂ ನಾಶಕಾರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾರವನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಯು ನಮಗೆ ಹೊಸದಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಆನುಕೂಲ್ಯಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸುವವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಪರಕೀಯ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೂಕರ ಗುಂಪಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳೆಯಲಾಗದು. ಇಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಸಭೀಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಎಂತಹ ಮಿಶ್ರಗೋಣ್ಯಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಭ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ವಿಮರ್ಶಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವರು

ಆಲ್ವಿ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಪರಕೀಯ ಮಾಧ್ಯಮವು ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಾಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯದ್ವಾತ್ಮೀಯಲ್ಲಿಯೂ ವೊಟಕು ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಭಾವ, ಮನೋಭಾವನೆ, ಸುಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವ ವಿವರವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಮುಂದಿಡುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೀವನವು ನಾನವನ ಮಾತುಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಪರಕೀಯ ಮಾಧ್ಯಮದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಜೀವಕಳಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಆಸುಖ್ಯತವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಆಕಾಶದ ಕಾಂತಿಯು ಈ ವಿಷಪೂರಿತವಾದ ಆಯುಧದ ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ಕವಾದ ನೀರಳಿನಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಂತಿನಿಹಿನವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಜಯವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಖಂಡಿತವಾದ ಮಾತು. ನಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು. ಧ್ಯೇಯ, ಕಾರ್ಯತತ್ವರತೆ ಎಂಥಾದ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬಹುದೋ ಆಲ್ಲಿ ಆವುಗಳು ಮಾರ್ಗ ಗೀಚಿಸಿದ್ದೇ ನಿರ್ಜೀವವೇ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಜೀತನಗೊಳಿಸುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳ ಪಾಡೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ನಾವು ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಮೇಲೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಮೇಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಎಂತಹ ಪ್ರಭಾವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಹಿಡಿಯುವುದು ಆಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಎಂಜಲ್ಸ್ ಇವರು ಬರೆದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಅಮೇರಿಕದ ಪೇನ್ಸಾ ಮತ್ತು ಹೈಲ್ಸ್ಟ್ರೆವಾನಾರವರೂ, ಫಾರ್ಸ್ನಿನ ವಾಲ್ಟ್‌ರ್‌ ಮತ್ತು ರೋಸ್ಮೇರವರೂ ಪುರೋಗಾಮಿಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ಸ್ವಾತಿಫದಾಯಕವಾದ ಮಾತುಗಳು ಗುರುತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೇ. ಆವರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಜನರ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ, ಆಶೆ ಮತ್ತು ಕೊರತೆಗಳನೂ ಮುಂದಿಡುವುದು ಆವರ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲ. ಆವರು ಬರೆದ ಸಾಹಿತ್ಯನ ತಾವು

ಜೀವಂತರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಉಭಿಷಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಮು ಕಾಲೀನರಾದ ಕವಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕಾಲಜ್ಞನಿಗಳಿಂದಲೂ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸ್ನಾತಿಕಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕಲ್ಪನಾವಾದವನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಉತ್ಸಾಹವು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಭಾವವು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಮಾರ್ಗದಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಹಾಸಂದರ್ಶ. ಕಳಿದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಡೆದ ಅಕ್ರಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಪರಿಣಾಮವೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೇಖಾರ್ಥಗ್ರಹಿ ಸರಿ. ಕವಿಂದ್ರ, ರವಿಂದ್ರ, ಅಧವಾ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಜೀಯವರ ಸ್ನಾತಿಕದಾಯಕವಾದ ಇಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಗಲೀ ಅದಕ್ಕಿಂಲೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಚಾರವಾಗಲೀ ಅತ್ಯುಂತ ನಿರ್ಬಲ ಹೃದಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಬಲಪಡಿಸುವಂತಹ ಸಾಮಧ್ಯವುಳ್ಳದ್ವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ—ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷೆಗಳಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭರತ ಖಂಡದಮ್ಮೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವ್ವು ಭಾಷೆಗಳಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು; ಈ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಒಸ್ತಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಈ ಅಪಾಯಕರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ಲಾಷ್ಣಿಸಲಾಗದು. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಉಲ್ಲಬ್ಧಾವಸ್ಥೆಗೆ ತರುವುವು. ಇದನ್ನು ನಿರಾಕರಣಿಯ ದುಷ್ಪ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಾಹವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಧಿಲ್ಯದ ಅರಿವನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡುವಂತಹ ನಿಸ್ಸಂಗ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಅದೇನಂದರೆ:—ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹತಕ್ಕ ನಾನಾರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವವೇದ್ಯವಾದ ಮಾರ್ದ್ಯಮಾನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾದ ಮತ್ತು ಮನೋಹರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾದುವಾದ, ಸುಗಂಧಮಯವಾದ ನಾನಾ ಬಣ್ಣ

ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾವಿರಾರು ಹೊಗಳು ಇರುವುತ್ತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ರೀತಿನಿತಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧವಾದ ಸೋಗಸಿನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಖಚಿತ ಅಂದವಾಗಿ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಶಾಲವಾಗಿಯೂ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪುಷ್ಟವಾತ್ಮೆಯು ಅತ್ಯಂತ ವೆಂದು ನಾವು ಮನಗಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆನುಕೂಲ್ಯ, ಶಲೀ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಳವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಅಗಾಧವಾದ ದ್ವೇಷದ ದೇಶೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳೂ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ತೀರ್ನಾದ ಸತ್ಯಜ್ಞನಾನ್ವೇಷಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸತಕ್ಕ ವಾನವ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಯು ನಾನಾ ರೂಪಗಳು ಅವನ ಅಂತ್ಯಗುರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಸಹಸ್ರಾರು ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಸೀಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸುನಣ ಪುಷ್ಟವಾತ್ಮೆಯು ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಮೆ ಕಟ್ಟ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಈ ಸಮಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವ ಅವನಂ ಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಬಿಲ್ಲದು. ನಮ್ಮ ಒಂದೆವಿಮೋಂಜನಕ್ಕೆ ಇದೋಂದೇ ರಾಜಮಾರ್ಗ. ಪ್ರಪಂಚದ ಭಾಷೆಯು ಸಮಂಜಸವಾದ ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾನವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸತಕ್ಕ ದ್ವಾರಾ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಧಾರಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅತ್ಯಂತಸುಂದರವಾದ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾರದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಚಾಕಚಕ್ರವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ಕಿತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಉದನ್ನು ಬಲಾತ್ಮಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಈಗಲೇ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟರೆ ಉತ್ತಮವಲ್ಲವೇ?

ಪರಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಾನವರ ಕೆಲಸವನ್ನು (ಆದು ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾರಿಯಾಗಲಿ ಆಗದಿರಲಿ) ಕಟ್ಟಕಡೆ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗು

ತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಕ್ಕ ವನ್ನೂ ಕೂಡ ಜಂಭಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾದಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಂದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟಪ್ರಪಂಚ. ಅದು ಶಾಂತಿ ಕಾರಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಆಟಪರಿಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಾನು ಕೂಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಕ್ಕ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಆಶಿ ಸುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧವಾನವು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಗಳ-ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅದು ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದೆ— ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಆಪಹಾಸ್ಯವಾದಿತು. ಪೂರ್ವಾಚಾರ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಅಂತರ್ವಿಗೂಢವಾದ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾತ್ರೀಯ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ರೂಪುಗೆಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಭಾರತೀಯನಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಆಡಳಿತಗಾರರು ಇವನಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಆಶೀಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಾಚಿಕೇಡು. ಇವನ ಸಹೋದರರು ಇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೌರ್ಯ ದಿಂದ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ, ತುಚ್ಛವಾಗಿ ನಿರ್ಬಳ್ಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಡಿಯನ್‌ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ನ ನಾನಾ ಮುಖಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದು ಅಪ್ರಕೃತ. ಇದಂತೂ ನಿರ್ದಯಾತ್ಮಕ ಹೃದಯಗಳಿಂದಲೂ, ದುರಾಶಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸರಾದ ಗುಲಾಮರ ಸ್ವಾರಕ್ಷಿಣಿಯ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದನ್ನು ವಿರಾಮವೂ, ಅನಂತವಾದ ಸೇವಾಮಾರ್ಗಗಳೂ ಇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಯಂತೋರ್ವರಕರಣಗಳು ಅವರ ಆಧೀಕ್ಷಣಿಕ್ಕಿಂತ ಅದರೂ ಸಹ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೇಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ರೀತಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಮಗಿರುವ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಓದ್ದೋಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ

ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ, ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾನವನ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ನಿರ್ಫಲ್ಸ್ವಿಸದಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಮಧ್ಯೇಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಉತ್ತಮ ಗೊಳಿಸಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಬೈದ್ಯೋಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೂ, ಕ್ರಿಗಾರಿಕಾಜೀವನವೂ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ದೇವಿಯ ವರಗಳಂತಿರುವ ಮಾನವನ ಎಳಗೆಯ ವಿವಿಧ ಸಾಧನೆಗಳ ಸಮಶೂಕವೇ ಮಾನವನ ಬಾಳ್ಳಿಕೆಯಿಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅದು ಮನಸ್ಸಿ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತುಳ್ಳವಾದ ಕೆಲವು ಮನಃಸ್ಥಾತ್ಮಿಕಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಧವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಾಭಾವವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಾಗದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಪಂತರಿಗೆಂದೇ ಭಾವಿಸಲ್ಪಿಸ್ತ್ತದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಗುರೂಸ್ತಾಗಿರಿಯು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಹಂಕಾರಿದ್ದಾನೆಂಬ ಹಳೇ ಕಂಡಾಚಾರದ ಭಾವನೆ ಸೂಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ದಾಸ್ಯಭಾವ ನೆಯು ಪ್ರತಿಷ್ಠಂದವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದೇ ಅದು ಕೃತಕವಾಗಿಯೂ, ಗ್ರಂಥಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಮತ್ತು ಉದಾಬರ ಸಹಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಮನಃಸ್ಥಾತ್ಮಿಕಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ತರಬೇತಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯದ ಹಿತಚಿಂತನೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಮಧ್ಯಗಳ ಪೇರೀಪಣೆಯ ಫಲವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಜಾಗಿದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಸಿಂಬಾದ ಶಿಕ್ಷಣ.

೧೦. ಭವಿಷ್ಯದ ಭರವಸೆ

ಹಿಂದಿನ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾರಂತಿರುನ್ನಂಟುಮಾಡಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಶಕ್ತಿಗೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೈದ್ಯಾಶ್ರಮ್ಯವೇ ಯುವಕ ಚೆಳುವಳಿಯ ಅಸ್ಥಿಭಾರ—ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಣ್ಣಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಅಧುನಿಕ ವೈಶ್ವತಿಯು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ, ಮಾನವನ ಕಲ್ಪನಾಸಾಮಾಧ್ಯೇಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಂಬಲೆ ಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ (ಪ್ರಚೋದನಾ) ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಿಖಿಸಿದೆ ತೋರ್ವಡಿಸತಕ್ಕ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಭಾರತೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಈ ವಿವರಣೆ ಇನ್ನು ಸಮೃತವಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ. ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತ ಮೇಲೆಯೇ ನವೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯುವಕ ಚಳುವಳಿಯ ನಾಯಕತ್ವವು ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ, ಸೋಲುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಉಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನೀಲಿಸಿದೆ. ಆವರು ಸಮತಾವಾದಿಗಳಾದರೂ ಅಥವಾ ಗಾಂಧಿ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದರೂ ದೈಹಿಕಾತ್ಮಕ ನಾನಾಸಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗಿಗಳಾಗಿರಲು ಆಹಾರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ರೀತಿಗಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಧ್ಯೇಯಗಳು ರಾಜಕೀಯ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಹುಜ್ಜು ನುಗ್ಗಟಿವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿತ್ತುವೆ. ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತುವೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪರಾಧಿನೆತೆಯನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತವೆಯಲ್ಲ—ಎಂಬುದೇ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಷಯ.

ನಮಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈಗ ಬೀಕಾದುದು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಸಾಹಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಯಕತ್ವ. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಣಿಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕನೂ ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಬೈದಾಸಿನ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಮತ್ತೀಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರ ಅಸಂಬಧಿತವಾದ, ಆದರ್ಶರಹಿತವಾದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಯಲೇಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಿಜವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಸಲೇಬೀಕಾಗುವುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೇವೆಗೂ ಆದರ್ಶಕ್ಕಾಗಿ ಬೀಕಾದ ಉತ್ಸಾಹವು ಯಥೀಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ

ನಮಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವುದು ಸಂಚಾಲಕ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ತಾವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ.

ಡೀಫೆನ್‌ವಾದ ಮತ್ತು ಕ್ಲಿಷ್ಟ್‌ವಾದ ವಿವರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವು ಅದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ವಾಗಿವು ನಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹಾಯ ವನ್ನು ನಿರ್ಡಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಮಾನವನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಣಾವಸ್ತಾಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಶೇಲಿಸಬೇಕು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಮೊದಲನೆಯೆಂದು. ಇದು, ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ದುಭುಲ ಮನೋವ್ಯತಿಗಳನ್ನೂ ಅಳಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ತಾರ್ಕಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ—ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮಾನವನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆ.ಎ.ಆರ್.ಆಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಂದಿನ ಕಾಲವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಅಧಿಕೃತವಾಣಿಯ ಅಭಾವದಿಂದ ಹಿಂದು ಓಯಿಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಅಧಿಕೃತವಾಣಿಗಳಿಂದ ಧೈಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದವರೂ ಕೂಡಾ ಜನರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡ್ದು ಯದೇ ಹೋದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆವರು ಜಯಶೀಲರಾದರೂ ಅವರನು ಯಾರೂ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಮಾನಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ, ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಸಿಸ್‌ಪ್ಲಾಟ್ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾದೇಶದ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಕೂಡಾ ಸ್ವೀತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪತ್ವವಾತೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ನೋಡಿದರೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ವಿಶದವಾದ ನಡತೆಯು ಒಂದು ನಿಘಂಟಾಗಲಾರದು. ನಾವು ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಶಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು

సామధ్యంగళన్న తన్న సమాజద కాయికలాపగళిగి అన్నయిసు వంతె మాడువుదు ఆత్మావశ్యకవేందు ఒత్తి హేళిద్దీఎ. ఆద్దరింద ఈగ నావు ఆవన సంపూర్ణవాద బీళవణిగిగె అతి ముఖ్యవాద ఉపశ్యకతెగళన్న సూచిసుత్తీఎ. కాలవు బదలాయిసిదంతెల్లా హోసె చ్యైతన్యగళు మత్తు గుణగళు జనరల్లి అంకురిసుత్తదే. అంత్య వాద ఈ వివరణియల్లి నావు పరిపూర్ణతీయన్న పడేయలు ఉపయుక్తవాద ఈ కేళగి కండ విషయగళన్న సంగ్రహిసచయిదు. అవు యావువేందరీ— १ సేవసామాన్యవాద నంబికె. २ ఆత్మావలంబనే. ౩ ఆహారతే ఆధవా యోగ్యతె. ౪ యువక కాయికలాపగళల్లి దీఘా కాలద అనుభవ.

1) సామాన్య ధమః ఆధవా నంబికె:— సమాజ దృష్టి యింద నావు స్మేతిక బలవన్న పడేయువుదు ఆగత్య. ఇదు సమాజ దల్లి ఇల్లదిద్దపక్షదల్లి రూసో కవియు సూచిసువంతె ఆ సమాజద తివనతియు ఖాడిత. పక్షీయ ఆసక్తిగళ ఏథ్యావాదవన్న నావా గలే చచ్చి మాడిబిట్టుద్దీఎ. నమ్మ కాయిక్రమగళన్న విశదిస కరిసిద హోరతు మత్తు బుద్ధియ వికాసవన్న హోందిద హోరతు నావు మేలే హేళిద విషయవన్న మత్తే మత్తే హేళి ప్రయోజన విల్ల. అల్లదే నావు ఉదారిగళూ ప్రగతిశీలరూ ఆగువుదు సాధ్య విల్ల. నమ్మ ఒడనాడిగళిగె నావు తోరిసువ శ్రేష్ఠతా భావనేయే సణ్ణ సణ్ణ సంసార కలహగళిగూ మత్తు నాతశకారకవాద అంతరాష్ట్రియ సమరగళిగూ కారణవాగిరుత్తదే. వణావిద్యేవద ప్రధాన దేతువు ఇల్లియే ఆడగిరువుదు. ఆద్దరింద జవాబ్దారియుతవాద మత్తు పుష్టికరవాద సామాన్య నంబికెయే నమ్ముల్లరన్నూ శత్రవ్యపరిన్నాగి మాడుత్తదే. సణ్ణ సణ్ణ కుందు కొరతెగళన్న నిమాల మాడువుదక్కు నాయ్యవన్నూ, ధమఃవన్నూ, సౌజన్యవన్నూ ఉత్తమ గోళిసలిక్కు ఈగ నమగె ఆత్మావశ్యకవాగి బేకాగిరువుదు, అంతరాష్ట్రియ భారత్యభావనే. హిందిన కాలదల్లి అంతరాష్ట్రియ జీవనపు

ಪರಸ್ಪರ ಕೆಲಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಗಾಣತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹೊಗಿ ಈಗ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕವುಂಟಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ. ಆಸ್ತ್ರಿಂದ ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಏನಂದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹವಾಸಿಗಳಾಗುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶಾಂತಿಯುತವಾದ ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸವಾಜಕ್ಕೆ ತಳಹೆದಿಯೇ ಈ ಅಂತರ್ಭೂತಿಯು ಸಹವಾಸ ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕ

೧) ಆತ್ಮಾವಲಂಬನೆ :— ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಆಶೀಗಳು ಅಂತರ್ಭೂತಿಗಾಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಆಶೀಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಫಲಕಾರಿಯಾದ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಗಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯಿತವಾದ ಆಶೀಗಳನ್ನು ಪ್ರಕ್ರಿಯಿತವಾದ ಶ್ರೀಮಾರ್ಥನಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಮಹತ್ವಾರ್ಥ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾವಲಂಬನೆಯಗುಣವಿರಬೇಕು. ಈ ಆಶೀಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದು ಪಂಗಡದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತೊಡಕುಗಳ ಪೂರ್ವಲಕ್ಷನೋಡಿದರೂ ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅಂದರೆ ಈ ಆಶೀಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲವು ಒತ್ತುದಗಳವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಂಗ್ರಹದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಲೋಕನೆಗೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮಾವಲಂಬನೆಯು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಸಫಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

೨) ಯೋಗ್ಯತೆ :— ಆಧುನಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇ ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಸಾಧನ. ನಾವು ನೋಡಿದಂತೆ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನವು ಮನುಷ್ಯನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಧವಾ ಆಂತರಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಧವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳ ಏಶ್ವರ್ಯವಾಗಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಆಧವಾ ಆಹತೆಯು ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಡಗಿದೆ. ಸವಾಜವು ಪ್ರತಿವೈಯಕ್ತಿಗೂ ನೀಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶಗಳ ಸಾಮರ್ಪಣೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು

ಉಪೇಕ್ಷೆಸಲಾಗದು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಂಸಾರಿಕ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಈ ಅವಕಾಶಭರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳುತ್ತವೆ. ಇವರ ಸಹಜ ಪರಿಣಾಮವನೆಂದರೆ ದೃಷ್ಟಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಧ್ಯೋಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಲಾಳಸ ಇವುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ದೃಷ್ಟಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಯುವಕನು ಅಪ್ರಯೋಜಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವಾಯಕರ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಶಾಲೆಗಳೂ, ಕ್ರೀಡಾರಂಗಗಳೂ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಾನವನಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ರೂಪರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇವು ಪ್ರಮುಖತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹದಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಿದ್ವರೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

ಸಾಂಘಿಕ ಯೋಜ್ಯತೆ:— ಹೀಗೆ ಮನೋಲಾಳಸಕ್ಕೂ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಸ ಜೀವನಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಂಘಸಾಧನನೆಗಳಿಗೂ ಒಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಬೈದ್ಯೋಗಿಕ ಅರ್ಥತೆಗೆ ಸಾಂಘಿಕ ಅರ್ಥತೆಯು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಶತಮಾನವಲ್ಲಿ ಬೈದ್ಯೋಗಿಕ ಅರ್ಥತೆಯು ಜೀವನವು ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವಾನವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ನ್ನು ರೂಪಗೋಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಸರಸ್ವರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎರಡು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂಡಕೊಳ್ಳಬಂದಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಈ ಎರಡು ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸಾಮರಸ್ಯವೇ ಜೀವನವೆ ಮತ್ತು ವೈನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವುದು. ‘ಆರ್ಥಿಕಮಿಡಿಸ್’ ಎಂಬ ವಿಚಾರಣೆಯು ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಆದವನ್ನಿಡಲು ನನಗೆ ಒಂದು ಆಧಾರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಭಾಗೀಡಿಸ್ತೇನೇ.” ಆದ್ದರಿಂದ ಅಸಂಪೂರ್ಣ

ವಾದ, ಅನ್ಯಾಯವಾದ, ನಿಃಸಹಾಯಕವಾದ ಮತ್ತು ಜಡವಾದ ಜೀವನೆದ ರೀತಿಯಿಂದ ನಾವು ಪಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ವಿಧವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಆತ್ಮಗತ್ಯ. ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನೇ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಎರಡು ಮುಖ್ಯಶಕ್ತಿಗಳಿಂದರೆ ಮಾನವ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಅಸಾಧ್ಯತಾಳ್ಯಾ. ಇವೆರಡರ ದ್ವೀವಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅರಿವನ್ನೂ ಮಾನವಿರುತ್ತಿರು ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶೀಲದ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಈ ಮೂರು ಸ್ತಂಭಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ದ್ವಾಗಿದೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಪತನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ.

೪) ಯುವಕ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ದೀಪ್ರಕಾಲದ ಅನುಭವ.

ಯೋವನದ ಕಾಲಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ ನಡತೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಇವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಈಡಾದರೂ ಕೂಡ, ಜ್ಞಾನದ ಹೊಳೆಯು ನೀರಂತರ ವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯರಿಣಾಮಕಾರಕವಾದ ಆನುಭವ ವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರಲಾರವು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಆಧವಾ ಕುಲವೃತ್ತಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬಂದಂಥಾ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆವಲಂಬಿಸಲು ಯುವಕನನ್ನು ಬಿಳಾತ್ಮಕಿಸುವುದರಿಂದ ಆವರಿಸಿತವಾದ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿದೆ. ಯೋವನದ ಕಾಲವು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯ ಬೀಳವಣಿಗೆಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಾವನೆಗಳು ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಆವುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವುದೆಂದರೆ—

ಗ. ಸರ್ಕಾರ.

ಾ. ಕ್ರಿಗಾರಿಕೆ.

ಇ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ.

೪. ವ್ಯವಹಾರ.

ಸರ್ಕಾರ:— ದೈವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ಕೆಲವು ಮಹಾ ಮೇಧಾ ವಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳ ಸತ್ಯರಿಣಾಮವಾಗಿ “ಜನರ ಮಹತ್ವ” ವನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. (-ಹಿಟ್ಲರ್) ಇದೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಭಾರತೀಯ ಅಂತಸ್ಥ್ಯ ಕೂಡ ನಿಂತಿದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮನು ಷ್ಯಾನು ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ದೈವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಗಳಿಂದ ಬಿಷುಗಡೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಅವನದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನವು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪರಾಧಿನತೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆಧಾರವೇನಿಸಿದ ಮತ್ತಧರ್ಮವನ್ನೂ ಆಧಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಖಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನ, ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ, ಒಮ್ಮತ ಇವುಗಳೇ ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬಲ್ಲವು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ನಾಯಕರ ತಂಡವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲದು. ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕೀಯವೇ ನಿಜವಾದ ರಾಜಕೀಯವೆಂದು ನಾವು ಅರಿಯಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆ:— ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿಸುಟ್ಟ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಿದೆ. ಸಮಾಜಸೇಧಾರಣೆಯೂ ನಮ್ಮ ಆಧಿಕ ಜೀವನವೂ ಒಯ್ಯಾಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಪ್ರೇರಣಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಜೇಮ್ಸ್ ಬರ್ನ್‌ಹ್ಯಾಮ್ ಎಂಬ ಮಹಾಶಯರು “ದಿ ಮಾಂಜೀರಿಯಲ್ಲಾ ರೀವೆಲ್ಯೂಷನ್” ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಆರೋಪಿತವಾದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ|| ಬರ್ನ್‌ಹ್ಯಾಮ್ ಮಹಾಶಯರು ಮಾನವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಭವಿಷ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಶಯಗುಸ್ತಿ ರಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಶೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಕ ಯಜಮಾನರ ಆಧಿನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಶ್ವದ ಪರಾಧಿನತೆ

ಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿದೆಯಿಂದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅನೇಕರು ಕೂಲಿಗಾರರ ಅಂತಸ್ಸಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂಟಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನ ಇವುಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆಲಂದು ನಾವು ಅರಿಯಲೇ ಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ನಾವು ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಅರಿತ ಹೇಳಿಯೇ “ಅವನು ದೇವರಿಗೋಸ್ಸರ ಮತ್ತು ಅವಳು ಅವನಲ್ಲಿರುವ ದೇವರಿಗೋಸ್ಸರ.” (ಎಂದು ಮಿಲ್ಲ್‌ನ್ ಹೇಳಿದಂತೆ) ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಈ ಅರಿವಿನಿಂದಲೇ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತ್ತಿ ಅರಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತ್ತಿ ನೂನೆನನ್ನು ತನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನನ್ನು ರೂಪಾಯಿ ಆಣಿ ಕಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಾರಂತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಿಷ್ಪಲವುಂಟಾಗಿಸ್ತಾನ್ತಹಿತಕ್ಕಿಯು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವದೇ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ. ಈ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಣವು ಓದ್ಯೋಗಿಕ ವಿಭಜನೆಯ ಲಿಯಮಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ—ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವೆ ಮುನ್ನ ನಾವು ಜೀವನದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಯತ್ತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಲ್ಲಿರುವ (ಕಾತರತೆ) ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅನೇಕವಿಷಯಗಳ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟು

ಮಾಡಬಲ್ಲಿದಃ. ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವ ಪಡೆಯದೇ ಇರುವ ಯುವಕರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾದವನು ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತಚಿತ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾడು. ಮತ್ತೆಸ್ತಸಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲ; ಬಲಾತ್ಮರಿಸುವುದೂ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲ. ಯುವಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಜೀವನದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದಿಡುವುದೇ ಮುಖ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ನಾವು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೇಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪರಿತ್ರತೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವರಪ್ರದಾನವೂ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀಡಲೇ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರಥಮವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಟ್ ಮಹಾತಯರು ಕೂಡನಮ್ಮೆ ಸ್ಥಾತ್ಮಿಕ ಅಧಿವಾ ಉತ್ಸಾಹಗಳು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯೂ, ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿಯೂ, ರೋಮಾಂಚಕಾರಕವಾಗಿಯೂ, ಇವೆಯೆಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಗ್ರದರ್ಶನವು ಭಯ, ಮತ್ತು ಕೌರ್ಧವಗಳ ಭೇದೋತ್ಪಾದಕ ಅನುಭವವನ್ನೂ, ನಾಶಕಾರಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಲ್ಲದು.

ಒಬ್ಬ ವೈಕ್ರಿಯ ಸ್ನೇತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸ್ತಾಟ್ಲೊ ಎಂಬ ತತ್ವಜ್ಞನಿಯು ಮೂರು ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ವರ್ಣನಿಲನವೂ ಪಾರದೇಶಿಕ ಸನ್ನಿಹಿತವೂ ಇವೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಮತ್ತಿರು, ಮತ್ತಿತರ ಸಂಸ್ಥಾಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಮರಿಸತಕ್ಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಮವು ಇವೆ. ಸ್ನೇತಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯ ನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ್ವವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪನೇ ಕೊನೆಯದು. ಇದೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಇದು ಮೊದಲೆರಡು ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. “ಆದರ್ಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ‘ಸದ್ಗುರೂಪನಯನ’ (ಸದ್ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಶಿಷ್ಯನು ಪಡೆಯುವ ಉಪದೇಶ.) ಅದು ಮಾನವನ ಸಾಮಧ್ಯರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಧ್ಯರ್ಥ ಶಿಸ್ತನ್ನೂ ಮತ್ತು

ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ ಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕರೂಪಗಳ ತರಬೇತನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುತ್ತದೆ.”—ರೀಡ್

ವ್ಯವಸಾಯ:— ಸಮಾಜವು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಂದಿಫ್ಲಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗವಿರಬೇಕು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಯಾವುದೆಂದರೆ:—

೧. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂಡಳಗಳು.
೨. ಬೋಧನೆ.
೩. ಪ್ರದರ್ಶನ.
೪. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ.

ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವು ಬೈದ್ಯೋಗಿಕ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವೇಕಲ್ಲದೆ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿಯುವೆಂತಿರಬೇಕು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿವವನು ಆ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅದರ ಘಸಲನ್ನು ಇತ್ಯಧರ್ಮಗೊಳಿಸಲು ಸಾಮಧ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ನಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಮಂದಟಪ್ಪಗುವ ಮುಖ್ಯ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳೆಂದರೆ, ಮಾನವನ ದುಡಿತದ ಅಂತಸ್ಥೂ, ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಅಂತಸ್ಥೂ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿಗಂತಲೂ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ.

ವೈರುಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುವ ಅಹಂತೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಆತ್ಮವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೀವೆ. ಆತ್ಮವು ವಿವರಣಾತೀತವಾದುದು. “ಅದು ಮಾನವನಿಗೆ ಮಿರಿಸುತ್ತು ದ್ವೈವಿಕವಾದುದು” ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀವೆ. ಆದರೆ ಆ ಪದವನ್ನು ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಶ್ವಂತ ಪ್ರಗತಿಶೀಲರಾದ ವಿಮರ್ಶಕಾರರೂ ಕೂಡ (ನೀವೇ ಅಥವಾ ಈ ಎಂಬ ತತ್ವಜ್ಞರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ) ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಾನುಷವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಇದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಜರ್

ಬಾಂದ್ರಾ ಮಹಾತ್ಯಾಗಿ ಅದನ್ನು “ಜೀವಶಸ್ತ್ರ” ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಉತ್ತಮ ಪದದ ಅಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಥವಾ ಮಹತ್ವದ ಅಥವಾ ಅಮೇಯವಾದ ವಾರಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಲಾಲ್ಭಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ನೇಜ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಂದರಾಕೃತಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲೇ ಬೇಕು. ಮತ್ತೂ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ಮುಂದುನ್ನಾಗಿ ಬೇಕು. ಜೀವನವನ್ನು ಸೌಧರ್ಯ, ವಾರಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯಾಳಿಬೇಕು. ಇದೇ ಜೀವನದ ತತ್ವ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಗೌರವ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ತೈಪ್ಪಿಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಇದೇ ಕೀರ್ತಿಕಲಾಶವಾಗಿದೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಹಿತ, ಜಿಂತನೆಯನ್ನು ಅದು ಆವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಯುವಕರಿಗೆ ಅಂದವಾದ, ಮನೋರಂಜಕವಾದ, ಮತ್ತು ವೈಶಾಲ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೇ ಜೀವನದ ಸಂಪದಭೂದಯ. ಸೃಷ್ಟಿಸಾಮಧ್ಯವು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಚೆಲಸೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ವೀರ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಧುರ್ಯವಿರಬೇಕಾದರೆ—ಪ್ರಪಂಚದ ಯುವಕರು ಸಕಲ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಾಫ್ತನವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತದ ಯುವಕರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಭಾಗವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಡದೇ ಪಡೆಯುವರು.

೧೧ ಅನಂತರೋಕ್

ಯುವಕ ಚಳುವಳಿ ಎತ್ತು ಸಾಗಿದೆ?

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಣುವೂ ಸಹ ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ಹೊಂದಲು ಉತ್ಸಾಹಪೂರಿತವಾಗಿರುವಾಗ ಯುವಕರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಲಾಗಿದೆ. ನವೀನಯನಗವು ಕಾರಂತಿಯುತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಕೂಡ ಚಲನಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಮತ್ತು ಸಮಾಜವು ಸದಾ ಚಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಚಲನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಸಮೃದ್ಧದಿಂದ (Pressure) ವೇಗೋತ್ಸ್ವವಾಗಿದೆ. (accelerated)

ಯೋವನವೂ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮುಖಿ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಮುಖ ತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸತ್ತಾ-ಅಸತ್ತಾ ಶಕ್ತಿಗಳು (good and evil) ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಬಲ್ಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವವು ಆದರೂ ಅಸತ್ತಾ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾತ್ರ ನಾಶಕಾರಕವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೂ ತೀವ್ರಾನಿಸತಕ್ಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂತಸ್ತುಗಳು. ಅಸಹನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಭೂನರಕ. ಸುಬುದ್ದಿ, ಸೌಹಾದರ್ಶಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ಇವುಗಳು ಮಾನವನಿಗೆ ಒಂದು ಭೂಷಣ ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಯುವಕ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು:—

ಗ. ಅಧಿಕಾರದ ಮೋಹವು ವಯೋವೃದ್ಧರ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಯುವಕರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಕ್ರೋಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಖಿತ್ವವು ನಡತೆ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಮಹತ್ವರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಾಗಲೇ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಾಗಲೇ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕಾರ್ಯತತ್ವರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಶೀಫ್ರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುತ್ತರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಏಕಮಾನವಾದಿನವಾದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು (the one-man executive activities) ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಲ್ಲ. ರಾಯಲ್ ಕೆಮಿಶನ್ ಆಗಲೇ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಲೇ ಒಹಳ್ಳಿ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದು; ರಕ್ಷಣೆಯಂತೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದುದು. ಆದರೆ ವಿರಾಮ ವಾತ್ರ ಹೇರಳವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಥವಾ ರೈಯಕ್ಕೆ ಕೆ

ಸಮಸ್ಯೆಯು ವಿರಾಮಕಾಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಫಲವಾಗಿ ಕಳಿಯುವುದೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಕ್ಷಾಂತಿಗಳು ಜಯಪ್ರದವಾದಾಗ ಈ ಯುವಕರಿಂದ ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಕ್ಷಣೆಯು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಕಾರ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಲೇಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯುವಕರು ಕ್ಷಾಂತಿಯ ಪಕ್ಷವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ನವೀನ ಸಮಾಜದ ವಿವಮ ರಚನೆಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಯುವಕರು ಕ್ಷಾಂತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈಗ ತಾನೇ ಕಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಥವಾ ಅಮೆರಿಕದ ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲಾರದು.

೨. ಚೀನಾ ದೇಶದ ಯುವಕರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸ ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಿಮಾತೆಯ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ದೃಹಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಪುಂಟಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತಗಾರರ ಮಹತ್ವಕಾಂಕ್ಷೆಯು ನಿರ್ಬಲತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ದುರ್ಬಲ ಸ್ಥಿತಿಯು ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ತೋರು ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ್ಯ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿ ಮನೋಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಅರಿವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಗುರಿಯಿಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದು ಚಲನಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ಥಾವರ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಸ್ವಷ್ಟಿಯು ಈ ವಾತಾವರಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶವೂ ಸಹ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ತನಕ ಅದೇ ಮಾದರಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರವೇನಿಸಿತ್ತು.

೩. ಒಮ್ಮನಿ ಇಟಲಿ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್ ದೇಶಗಳ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ, ರಾಷ್ಟ್ರನಾಯಕನಿಗೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಫಲವಾಗಿ, ಅವರು ಅಪವಿತ್ರರಾದಾಗ್ನಾ ಸಹ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಬಲ, ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದವು. ದೃಹಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ವೇತಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಯುವಕರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಗ್ರಾಮರಲ್ಲಿ ಆದಂತೆ ಒಂದು ಮಹತ್ ಪ್ರತೀ

ಕಾರನ್ ಉದ್ಘವಿಸಬಹುದು; ಅಥವಾ ಅಭಿಪೂರ್ಯಗಳ ಭಯಂಕರ ಕಾರಣ ಯುಂಟಾಗಿ ಪರಾಜಿತವಾದ ಹಂಗಡಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಸೈತಿಕ ಮತ್ತು ವಹಿಕ ನೇತೃತ್ವಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬಹುದು.

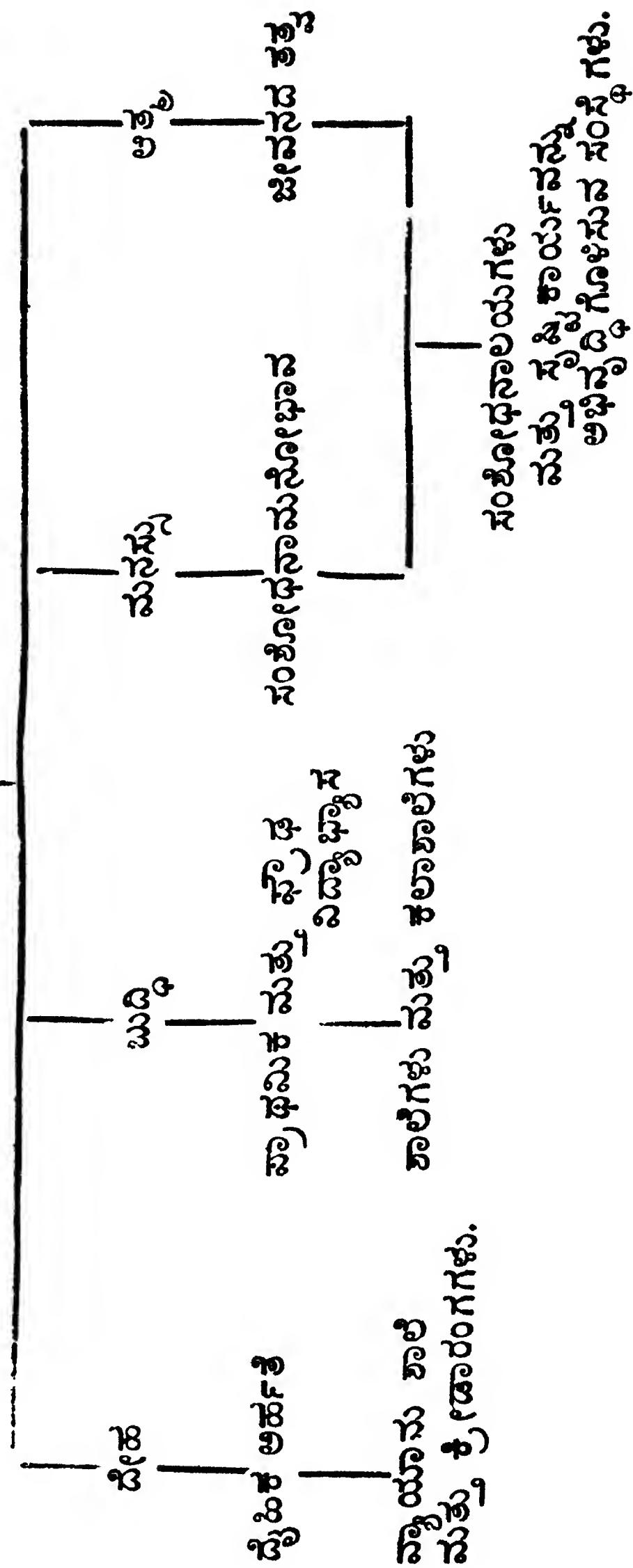
೪. ಪರರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳ್ಳಳಗಾದ ದೇಶಗಳು ಅನಾಧಾರಣವಾದ ಸ್ವಾತಿರ್ಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸತಕ್ಕ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಸೀಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಜಕಾರ್ಥಿಪತ್ಯದ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸೀರಿತಿದಾಯಕವಾದ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಲಭಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಜಗತ್ತಿನ ಈ ದುಃಖಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಆಡಳಿತಗಾರರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಮತ್ತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಸಮರ್ಪಿತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಚೋದಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾಜಿತರಾದವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನರಿಯದೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯು ಶೂನ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ನಾವು ಈ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನೆಯಿಂದ ಬೇಗ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಉನ್ನತ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯರ್ಥಯವೂ, ಮತ್ತು ಜಯವೂ ಅಸಾಧ್ಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜವು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಮಾನಾದಿಗೆ ಹಾತೊರಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಾನಾದು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕರೆದ್ದೊಯ್ಯವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಕರ್ತವ್ಯ.

ఆనుబంధ (ల్ర)

స్వయంక్రాచ శక్తి అభినా అప్పకె

ಅನುಭಂದ (ಆ)

ಸಾಂಪ್ರದೀಯ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅರ್ಥತೆ

ಮನಸ್ಸು

|

ಚೋಧಕರು	ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು
ಯೋಚನಾಪರರು	ಕೆಲಸಗಾರರು
ಕೆಳಸ	ವಿಶ್ವಾಸಿ
ಅಷ್ಟಿ	ದುಡಿತ
ಸಂಶೋಧ	ನೋವು

	ಮಾನವೀಯತೆ	
ಸೈಂಟಿಫಿಕ್		ಸಾರ್ವಭಾವತ್ವ
ಯೋವನ		ಕಾಲ
ಸಂಕ್ಷೋಧ.		ತಾಳಿ
ಕ್ರಾಂತಿ		ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ
ಬೆಂಧಾನ್ಯ		ಸ್ವಾತಿತ್ವ

ಹೃದೀ	ರಾಷ್ಟ್ರ
ಕ್ರೋಣಿಕೆ	ಸ್ವಾವಸಾಯ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ	ಪರಸ್ಪರ ಪರಾಧಿನತೆ
ಸ್ವಾರ್ಥ	ತ್ಯಾಗ
ಅಹಂಭಾವ	ಅನಾಹಂಭಾವ

|
ಸವಾಜ

ಅನುಬಂಧ (ಇ)

ಸಿ.ಸ್ನಿ.ಪಾಲ್ ಅಗರವಾಲ್ ರವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವ ಬಗ್ಗೆ
ಒಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಸಿ.ಸ್ನಿ.ಪಾಲ್ ಅಗರವಾಲ್ ರವರು ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿರೇ ಮತ್ತು ಬಾಬು ರಾಜೀಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದಾರವರ ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರೆದುದಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಸತ್ಸ್ವಿಧ್ವನ್ಯಾ, ಅನಿವಾರ್ಯವ್ಯಾ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು “ಯಾವಕರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ತಂಭಗಳು; ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಾತಿನ ಮೂರಾದೆಯು ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು; ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟಿಸಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ,” ಎಂದು ಆವೆಂಬೋಕಿಸುತ್ತಾ ಆರಂಭ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯ, ಗ್ರಂಥಸೇವೆ, ನಿರ್ವಾರಣಾ ಕಾರ್ಯ, ವ್ಯಾಸಂಗ ಗೋಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾವೂ ಸಹ ಒಸ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ, ಬರೆದಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಚಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಷಯಗಳು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಧಾರಾಳವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಶೀಲವಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತವೆ. ಟೀ ಕುಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಧೂಮುವಾನಗಳು ದುರಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದು ಹೇಳಿದಾಗಲೂ, ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಕಾಲವನ್ನೂ ಧನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆಂದೂ ಆದುಕೇವಲ ಕೀಳ್ತರದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ಆವರು ಪರಿಪೂರ್ಣಜೀವನವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕೀಳ್ತರದ ತೃಪ್ತಿಗಳಾದರೂ ಏನು? ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿಯಾದರೂ ಏನು? ಪಾತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೂ

ಜೀವನವನ್ನೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ವಾಡಿಕೆಯಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಪಾಲ್ ಅಗರ್ವಾಲರೂ ಕೂಡಾ ಇದನ್ನು ಸಮೃತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಚು ಮತ್ತು ಅತ್ಯನಿಗ್ರಹ ಇವುಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾದ ಅವಾಯ ಕರಸಿತಿಗೆ ಒಯ್ಯಿತ್ತದೆಂಬ ಅರಿವಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅತ್ಯನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ನಿಯಮಿತ ಜೀವನವೇ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ದೊಡ್ಡ ನೀತಿ ಪ್ರಚಾರಕ ಸುತ್ತ ನಿವ್ಯಾಳಂಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿವಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಭ್ಯತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅನುಚಿತವೂ, ಅಸಾಧ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ

“ನಾವು ಪಾಠ್ಯಮಾತ್ರರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪರಕೀ ಱರ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮನೋವಾಕ್ಷಾಯ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತೀಯರಾಗಿರೋಣ. ಪಾಠ್ಯಮಾತ್ರ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಆಡಂಬರದ ಉರುಗೋಲುಗಳನ್ನು ಕ್ರಿತ್ಯಾಸೇಯಾಣ; ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಆಶೀಯಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಾವೇ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಾಣ.” ಎಂದು ಅಗರ್ವಾಲರವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಗಿಡಹುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವನೆಯೇ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಪಾಕಿಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇ ಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೋವಾಕ್ಷಾಯಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಗರ್ವಾಲಾರವರು ಬಾಹ್ಯಾಧಂಬರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು ಅದರೊಳಗಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಭಾರತೀಯನ ಪರಾಧೀನತೆಯು ಹೇಳಿವಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಬಾಹ್ಯಾಧಂಬರದ ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಭಾವೇಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವ ಕಳಂಕವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಭಾರತೀಯನಾದರೂ ಈ ಪಾಠ್ಯಮಾತ್ರ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದರೆ—ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಲಾಗದು. ಸರಳ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತ ಮನೋ

ಭಾವದ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಮತ್ತು ಹೇಳಬಹುದು. ದಾಸ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಾರತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಾರ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಅಗರಾವಾಲ್‌ರವರು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅಸಾಧುವಾಗಿಯೂ, ತರ್ಕರಹಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ವಾಟ್ಟಿವೊತ್ತೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಮುಸ್ತಫಾ ಕೆಮಾಲ್ ಅತಾಟುಕ್‌ ಎಂಬರಾಜನ ರಾಜ್ಯ ಭಾರದಲ್ಲಿ ತುರ್ಕಿ ದೇಶವು ಮುಂದುವರಿದಿರುವಾಗ, ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಅಗರಾವಾಲ್‌ರವರು ಅಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಅಭಾವವನ್ನು ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವೇ? ಫ್ರಾಸಿಸ್‌, ಸ್ರಿಂಟ್‌ ಯಿಸಂಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ ಭೂತವಾದ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ಅಗರಾವಾಲ್‌ರವರ ತರ್ಕವು ಹೊರಗೆದಹುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಂಪರ್ಕವಿದ್ದು, ಪರಸ್ಪರ ಬದಲಾವಣೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ವಾಗಿರುವಾಗ ಮೇಲಿನ ದುರಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪದವಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಕ ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಿಲ್‌ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಪರಾಧ. ಆಧುನಿಕ ವಿಧಾನ್ಯಾಧಿಕರಣ ಸೇತ್ತುತ್ಪವನ್ನು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದೊರ್ಹಿಸುವುದಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಯತತ್ವರಾದ ಕೆಲಸಗಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಓದಾಸೀನ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಜ್ಞರೂ ಮುಂದುವರಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆಧವಾ ಸೇವಾದಿಕ್ಷೇಯನ್ನು ವಹಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಕಾರ್ಮರಾದ ಯುವಕರನ್ನು ನಿರುತ್ತಾಹಗೊಳಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಅನಿದಿಕ್ಷಾಪೂರ್ವಕಾಲದವರೆಗೂ ವಿಳಂಬಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು.

ಅನುಭಂಧ ಶಿ

ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಜಿ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ್ಯಾಧಿಕರಣ

ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪೂರ್ವ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾದ ಮಾರ್ಗ—ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹೇಳಿರುವ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿಗಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯಾಪಗಳ ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಶೀಫ್ಸ್‌ವಾಗಿ ತಿದ್ದುವಡಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಪರಕೀಯ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಜೀಯವರಿಗೆ ಇರುವ ಆಗ್ರಹವೂ, ಅವರ ಸಹನೆ ತ್ವಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ—ಇಪ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯೂ ಉತ್ತಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಆದರೆ ಪಕ್ಷೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಮುಷ್ಕರಗಳೂ ಮತ್ತು ನಡತೆ ಇಪ್ರಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಡತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ನಿಂದು ಯಾವುವೆಂದರೆ (ಅವರ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ)— “ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಕ್ಷೀಯ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಾರದು. ಅವರು ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು; ಸಂಶೋಧಕರು. ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವವ್ಯಾಖ್ಯಾರಲ್ಲ. ” ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಅಂದರೆ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಜ್ಞರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿಯೂ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿಯೂ ಇರಕೂಡದೆ? ಪಕ್ಷೀಯ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಅವರು ಅಂಥಾನುಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆ? ಮಹಾತ್ಮಾ ಜೀಯವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಜ್ಞರಾಗಿರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಭಾರತೀಯ ಜೀವನದ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೌಷಿಂಘನನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರವ ಹಿರಿಯನಾನುಕರೆಲ್ಲರೂ “ ಯುವಕರು ವಿನುಶಾಂಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಶಕ್ತಿರಲ್ಲ. ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಮುಷ್ಕರಗಳು ತ್ವಾಗಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರೇಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ನಾಂತರ ಕನಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಯುಧಗಳಿಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮೃದ್ಧಿಸುವುದು—ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ನೋಡಿದರೆ, ಮುಷ್ಟರವು ಸ್ಕ್ರಿತ್‌, ಸಂತೋಷ, ದುಃಖ ಅಥವಾ ಗೌರವ— ಇವುಗಳ ಸೂಚನೆಯೇಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅದೇನೇಂದರೆ— ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು. ಅನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಬಿದ್ದಾಗ, ಮುಷ್ಟರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ದಾಗಲೀ, ಇನ್ನೇನಾಡರೂ ಆಗಲಿ, ತನ್ನ ಕೈಲಾದದ್ದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಷ್ಟರದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಮುಷ್ಟರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ನಾವು ಅನುಮೋದಿಸಲಾರೆನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಅಡಚಣೆಯುಂಟಾಗದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬನು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಕ್ರಿತ್‌ಗೊಂಡು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಂಧಾನದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಮುಷ್ಟರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು.

“ ತನ್ನ ಸಹಪಾತ್ರರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿಯೂ, ಕೆಜ್ಜಿನ ಮರ್ಯಾದೆಯುಳ್ಳ ನರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ” ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಕಡೆ ನುಡಿ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಕೆಜ್ಜಿನ ಮರ್ಯಾದೆ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ವನ್ನು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು ಜಾಣ್ಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದಾಗಿತ್ತೇಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಿಷಾಲ್ ಅಗರವಾಲ್ ರವರ ವಾದವನ್ನೇ ಮುಂದಿಡುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಬೇರೊಂದೆಡೆ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಇಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ.

ಅನುಬಂಧ (ಉ)

ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಘ

ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಘದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ—

ಭಾರತೀಯರು ಬಹು ಮತ್ತು ಮಲಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ ಒಂದು ಕೆಳ್ಳಿದೆಂದು ಸಾಹಸದಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯತ್ವಯು ಉಧ್ಬಿಂದಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇದು “ನಂಬಿಕೆ, ಇಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ತ್ವಾಗ” ಎಂಬ ಆದಶವಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತ ಕೊಟ್ಟಾಗಂತೂ ಕೇರಿತ್ಯಾಯ ಇಮ್ಮುದಿಸಿತು.

ಕೇವಲ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನುಬಲೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಾಗಳನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೈನಿಕರು ಬಹುವನ್ನು ಮುತ್ತಿದಾಗ—೧೮೫೮ನೇ ಇಸ್ವಿ ಫೆಬ್ರುವರಿ ೧೯ನೇ ತಾರಿಖಿನಿಂದ ಅವರು ರಂಗೂನಿನಲ್ಲಿ ನೆಡೆಸಿದ ಕಾಲದ ವರೀಗೂ ಅಂದರೆ ೧೮೫೯ನೇ ಇಸ್ವಿ ಮೇ ತಿಂಗಳು ಒಳ್ಳೆ ತಾರಿಖಿನ ವರೀಗೂ, ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಘದವರು ಸಾಧಿಸಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ—

ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಘ:—ಇದು ಬಹುದಲ್ಲಿ ನೂರು ಶಾಖೆಗಳನ್ನೂ, ಮಲಯುದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತು ಶಾಖೆಗಳನ್ನೂ, ಥೈಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ಶಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಂದಮಾನ, ಜಾವ, ಸುಮಾತ್ರ, ಚೀನ, ಜಪಾನ, ಮಂಚೂರಿಯ, ಸೆಲೆಬಸ್, ಮೊರ್ಗ್ರಾಯ್ ಮತ್ತು ಫಿಲಿಪ್ಪ್ನಾ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಶಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ವೈದ್ಯರನ್ನೂ ಹಲವು ನಿವಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದವು. ಬಹುದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ವೇ ಆರವತ್ತ್ಯಾದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದವು. ಆಜಾದ್ ಹಿಂದ್ ಸರ್ಕಾರವು ಕಾರ್ಭಾರ ನಡುಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಲಾಖೆಗಳು ಈ ಸಂಘದಲ್ಲಿದ್ದವು.

ಆಜಾದ್ ಹಿಂದ್ ಸರ್ಕಾರ

(Civil) ಪ್ರಜಾಖಾತಿ

ಗ. ನಾಲ್ಕು ಆಕಾಶವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು.

೧. ಎರಡು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— “ಆಚಾರ್ಯಹಿಂದ್ರ”
ಮತ್ತು “ಪೂರ್ವ ಸ್ವರಾಜ್ಯ.”
೨. ಪ್ರಜಾಡಳಿತದ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು
“ಆಚಾರ್ಯಹಿಂದ್ರ” ಸೈನ್ಯ.
೩. “ಆಚಾರ್ಯಹಿಂದ್ರ ಬ್ರಾಂಕ್”

(Military) ಸ್ವನಿಕೆ ಖಾತೆ

೧. ಸಿಂಗಪುರ ಮತ್ತು ರಂಗೂನ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ
ಶೈಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳು.
೨. ಬಹದ್ರೂರ್ ಮಂಡಳ— (ಗೂಡಿಕಾರ, ಸಸ್ಯಗಳ
ನಾಶ, ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸೈನ್ಯ.)
೩. ರ್ಯಾಸ್ಟಿನ್‌ರಾಣಿ ಸೈನ್ಯ.
೪. ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೈನ್ಯ (I. N. A.)
ಇವುಗಳ ಅಂಗಗಳು.

(ಅ) ಪ್ರಥಾನ ಕಭೀರಿ.

(ಆ) ಹೀಂದುಸ್ಥಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್.

(ಇ) “ಫೇರಾದಿಲ್”— ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾ
ಡುವ ದಲ್.

(ಈ) ಗುಪ್ತಚಾರರ ಪಡೆ.

(ಉ) ಸಹಾಯಕ ಸೈನ್ಯ ಮಂಡಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಈ ರೀತಿ ಉಪನಿಷಜನೆಯನ್ನು
ಪಡೆದಿತ್ತು.

೧. ಕಾಲಾಳು.
೨. A. F. V. ಪಡೆ
೩. ಭಾರವಾದ ಬಂದೂಕುಗಳ ಪಡೆ.
೪. ಇಂಡಿಯರಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ.
೫. ವೈದ್ಯರ ಪಡೆ.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿವರಣೆಯು, ಪ್ರಾಚೀನ ಏಷ್ಟಾದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಸರಕಾರಗಳ ಸಾಧ್ಯಂತ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನೇ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಂತೂ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ಶಿಸ್ತನ್ನೂ, ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ವಾದ ತ್ವಾಗ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದು, ನಮ್ಮ ಜನರ ಆಮರವಾದ ನೀತಿಗಳನ್ನೂ ಕೀರ್ತಿಸಿ ಯನ್ನೂ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಯಾರು ಹರಿಪುರಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಥವೇಶನ ದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದರೋ, ಆ ಸುಭಾಷಾಚಂದ್ರ ಬೋಸರೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ರೂಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ವೇಷಣನ್ನು ಕಟ್ಟು ನಮ್ಮೀಲ್ಲಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟುವರು.

ನಾವು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ತ್ವಾಗಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸ್ವಾತಿತ್ವಗೊಂಡು, ಶಿಸ್ತ ಪಡೆದ ಈ ಚಲನಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದನ್ನೇ ಆದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನೂ, ನ್ಯಾಯವೂ ದೂರವಾಗಲಾರದು.
